

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.9.30.
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális
követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és célkitűzései

A Bizottság kiemelt célkitűzésével összhangban a megfelelő gyakorlatokon nyugvó értékpapírosítási piac kialakítása elősegíti a visszatérést a fenntartható növekedéshez és a foglalkoztatás bővüléséhez. Egy közös, színvonalas uniós értékpapírosítási szabályozási keretrendszer emellett hozzájárul az uniós pénzügyi piacok további integrációjához, a finanszírozási források diverzifikálásához és a tőkeforrások mozgósításához, és előmozdítja a hitelintézetek lakossági és vállalati hitelezési tevékenységét. E célok elérése érdekében a következő két lépés megvalósítására van szükség.

Első lépésben a piac minden szereplőjére vonatkozó, egységes anyagi jogi értékpapírosítási keretrendszert kell kialakítani, és meg kell határozni az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások (STS-értékpapírosítások) csoportját mint azon ügyletek halmazát, amelyek megfelelnek bizonyos elismerhetőségi feltételeknek. Ez a Bizottság értékpapírosítási rendeletjavaslatának tárgya. Második lépésben módosítani kell az uniós jog értékpapírosításra vonatkozó szabályozási keretét, például az értékpapírosítási eszközöket kezdeményező, szponzoráló vagy azokba befektető hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó tőkekövetelmények területén, kockázaterzékenyebb szabályozási keretet alakítva ki az STS-értékpapírosítások számára.

Több jogi eszköz, különösen a banki likviditás prudenciális követelményeit (likviditásfedezeti ráta) megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktus¹ már jelenleg is ilyen differenciált szabályozási megközelítést alkalmaz. Ezt most ki kell egészíteni az 575/2013/EU rendeletben² (a továbbiakban: a CRR) az értékpapírosításra vonatkozóan megállapított szavatolótőke-szabályok módosításával. A CRR értékpapírosításra vonatkozó szabályozási keretrendszere lényegében a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) által több mint egy évtizeddel ezelőtt kidolgozott standardokon alapul, amelyek nem tesznek különbséget az STS-értékpapírosítások és egyéb összetettebb és kevésbé átlátható értékpapírosítások között.

A globális pénzügyi válság nyomán világossá vált, hogy az értékpapírosításra vonatkozó jelenlegi szabályozási keretrendszer számos hiányossággal rendelkezik:

- a tőkekövetelmények meghatározása során gépiesen támaszkodik a külső minősítésekre;
- nem eléggé kockázaterzékeny, mivel nem megfelelően veszi számba a kockázati súlyokat meghatározó kockázati tényezőket az egyes módszerek esetében;
- a tőkekövetelmények prociklikus hatással járó, hirtelen megugrása („cliff effect”) jellemzi.

E hiányosságok megszüntetése és az intézmények piaci sokkokkal szembeni ellenálló képességének növelése érdekében a BCBS 2014 decemberében ajánlást fogadott el egy

¹ A Bizottság 2014. október 10-i (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.)

² Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

felülvizsgált értékpapírosítási szabályozási keretrendszer³ (a továbbiakban: a felülvizsgált bázeli keretrendszer). A felülvizsgált bázeli keretrendszer célja a jelenlegi, bonyolult szavatolótőke-követelmények egyszerűsítése, az értékpapírosítási pozíciók kockázatainak pontosabb tükrözése és annak biztosítása, hogy az intézmények a rendelkezésükre álló információk alapján maguk számíthassák ki tőkekövetelményüket, kevésbé hagyatkozva ezáltal a külső minősítésekre. A felülvizsgált bázeli keretrendszer értelmében az intézmények a módszerek egységes hierarchiája alapján számíthatják ki értékpapírosítási pozícióik tőkekövetelményeit, mely hierarchia csúcsán a belső minősítésen alapuló módszer áll. Ha egy intézmény nem képes a belső minősítésen alapuló módszer alkalmazására, akkor a külső minősítésen alapuló módszert kell használnia, amennyiben a kitettség rendelkezik számos operatív követelményeknek megfelelő külső hitelminősítéssel. Ha az intézmény nem tudja a külső minősítésen alapuló módszert használni, akár azért, mert az adott joghatóságban az nem engedélyezett, akár azért, mert nem állnak rendelkezésre a módszer használatához szükséges információk, akkor a felügyelet által megállapított képleten alapuló sztenderd módszert kell alkalmaznia.

A felülvizsgált bázeli keretrendszer jelenleg nem tartalmazza az STS-értékpapírosítások kockázatérzékenyebb kezelését. A BCBS mindamelllett megkezdte az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezetével (IOSCO) 2015. július 23-án közösen elfogadott STS-kritériumoknak⁴ az új keretrendszerbe történő integrálására irányuló munkát. E tevékenység eredményei 2016 második felétől várhatóak.

Európai uniós szinten a Bizottság felhívására az Európai Bankhatóság (EBH) 2015. július 7-én jelentésben⁵ foglalta össze az elismerhető értékpapírosításokra vonatkozó tanácsait. Ebben azt javasolta, hogy az STS-értékpapírosítások esetében a tőkekövetelményeket a felülvizsgált bázeli keretrendszerben megállapítottnál alacsonyabb, prudens szintre csökkentsék, és a jelenlegi szabályok hiányosságainak megszüntetése érdekében a felülvizsgált bázeli keretrendszernek megfelelően módosítsák a CRR-ben meghatározott, értékpapírosításokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket. Az STS-értékpapírosítások esetében az EBH a három megközelítés alapján alkalmazandó, a BCBS által megállapított tőkekövetelményeket alacsonyabbra kalibrálta.

A bizottsági értékpapírosítási rendelet átfogó céljának – azaz az értékpapírosítási piacok fenntarthatóbb alapokon történő újraindításának és az értékpapírosítási piac a biztonságos és hatékony finanszírozás és kockázatkezelés eszközévé történő átalakításának – megvalósítása érdekében a jelen javaslat a CRR értékpapírosításokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek módosítására irányul, éspedig a következők céljából:

- a felülvizsgált bázeli keretrendszerben meghatározott tőkekövetelmény-számítási módszerek végrehajtása (254–268. cikk); valamint
- az STS-értékpapírosításokra vonatkozó, az EBH-ajánlásnak megfelelő újrakalibrálás bevezetése (243., 260., 262. és 264. cikk).

³ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf>

⁴ <http://www.bis.org/press/p150723.htm>

⁵ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

Az első lépcsőben és a külső minősítésekre való bármiféle automatikus ráhagyatkozás megszüntetése céljából az intézményeknek a szabályozóitőke-követelményt saját számításaik alapján kell meghatározniuk (a módszer neve a továbbiakban: SEC-IRBA), amennyiben engedélyezett számukra a belső minősítésen alapuló módszer (IRB) használata az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekkel megegyező típusú kitettségek esetében, és amennyiben az intézmény képes az alapul szolgáló kitettségek esetében úgy kiszámítani a szabályozóitőke-követelményt, mintha ezeket nem értékpapírosították volna („Kirb”), minden esetben bizonyos előre meghatározott bemeneti adatokra is figyelemmel. Az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (a továbbiakban: SEC-ERBA) azok az intézmények használhatják, amelyek egy adott értékpapírosításban meglévő pozíciójuk tekintetében nem használhatják a SEC-IRBA módszert. A SEC-ERBA értelmében az egyes értékpapírosítási ügyletrészsorozatokhoz azok külső minősítése alapján kell hozzárendelni a tőkekövetelményeket. Ha az első két módszer nem használható, vagy ha a SEC-ERBA az alapul szolgáló kitettségek hitelkockázatához képest aránytalan szabályozóitőke-követelményeket eredményezne, akkor az intézmény alkalmazhatja az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (a továbbiakban: SEC-SA), amely felügyelet által megállapított képleten alapul, és amelynek bemeneti adata az alapul szolgáló kitettségekre azok értékpapírosításának hiányában a sztenderd módszer szerint alkalmazandó tőkekövetelmény („Ksa”)

Az értékpapírosítási piac talpra állításának elősegítése mellett e javaslat egyúttal biztosítja, hogy a Bizottság élen járjon az STS-értékpapírosítások szabályozásával kapcsolatos BCBS-tevékenységek várható jövőbeli eredményeinek alkalmazásában, és uniós szempontból hozzájáruljon e tevékenységek céljainak eléréséhez.

E rendelet hatálybalépését követően legfeljebb három évvel a Bizottság felülvizsgálja az értékpapírosítási kitettségek tőkekövetelményeire vonatkozóan javasolt megközelítést, ideértve a módszerek hierarchiáját is, figyelembe véve a megközelítésnek az értékpapírosítási piac fejlődésére gyakorolt hatását és az Unión belüli pénzügyi stabilitás biztosításának szükségességét.

- **A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja**

A CRR értékpapírosításra vonatkozó szavatolótőke-szabályainak felülvizsgálata részét képezi annak a bizottsági jogalkotási javaslatcsomagnak, amelyhez az értékpapírosítási rendelet is tartozik, és amelynek célja az STS-kritériumok meghatározása, valamint a kockázatmegtartásra, az előzetes vizsgálatra és a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó, minden pénzügyi szolgáltatási ágazatra egyaránt érvényes közös követelmények meghatározása. A biztonságosabb és fenntarthatóbb uniós értékpapírosítási piac kialakítása a tőkepiaci unió megvalósítására irányuló terv egyik építőköve, amely integráltabb pénzügyi piacok és az uniós gazdaságot finanszírozó diverzifikáltabb források létrehozásán keresztül járul hozzá a terv céljainak eléréséhez.

- **A javaslat egyéb uniós politikákkal való összhangja**

A Bizottság által 2014. november 26-án előterjesztett európai beruházási terv a rövid távon fellépést igénylő öt célterület egyikeként határozta meg a kiváló minőségű értékpapírosítások fenntartható piacának létrehozását. Ez a módosító rendelet elősegíti a Bizottság kiemelt céljának, a foglalkoztatás és a fenntartható növekedés támogatásának megvalósítását, és pedíg a válság előtt elkövetett hibák megismétlése nélkül. Ezen túlmenően ez a felülvizsgált prudenciális keretrendszer hozzájárul majd az Unió pénzügyi piacainak további integrációjához, a finanszírozási források diverzifikálásához és az uniós vállalkozások

tőkeellátottságának javításához. Végül a keretrendszer a befektetők számára hatékonyabb tőkeallokációs és portfóliódiverzifikációs lehetőségeket biztosít, és növeli az uniós tőkepiacok általános hatékonyságát.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

E javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkének (1) bekezdése, amely felhatalmazza az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy elfogadják azokat a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

A jelen javaslatnak megfelelően módosított CRR harmonizált, uniós prudenciális keretrendszert határoz meg a hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára egységes és közvetlenül alkalmazandó, egyebek mellett az értékpapírosítási pozíciók hitelkockázatával összefüggő tőkekövetelmények területére vonatkozó szabályok révén. Ez a harmonizáció egyenlő versenyfeltételeket teremt az uniós hitelintézetek és befektetési vállalkozások számára, és Unió-szerte növeli az ezen intézmények stabilitásába vetett bizalmat, függetlenül attól, hogy az intézmények befektetőként, kezdeményezőként vagy szponzorként tevékenykednek az értékpapírosítási piacon.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

Kizárólag uniós jogszabályok biztosíthatják, hogy a több tagállamban tevékenységet végző minden hitelintézetre és befektetési vállalkozásra azonos értékpapírosítási szavatolótőke-szabályozás vonatkozzon. A harmonizált szavatolótőke-követelmények egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak, egyszerűsítik a szabályokat, elkerülhetővé teszik a határokon átnyúló tevékenységek végzésekor felmerülő indokolatlan megfelelési költségeket, hozzájárulnak az uniós piacok további integrációjához és a szabályozási arbitrázs lehetőségeinek megszüntetéséhez. Az uniós szintű fellépés az EU-n belül nagyfokú pénzügyi stabilitást is biztosít. Ezen okokból az értékpapírosításra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a CRR-ben kell meghatározni, és az e javaslat által elérni kívánt cél csak a CRR módosítása útján valósítható meg. Ennek megfelelően ez a javaslat megfelel a szubszidiaritás és az arányosság az EUMSZ 5. cikkében megállapított elvének.

- **Arányosság**

Ez a javaslat csak az 1. szakaszban bemutatott probléma megoldása érdekében szükséges mértékben módosítja a CRR-t.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Mivel a javaslat a CRR módosítását kívánja meg, ezért a választott jogiaktustípus a rendelet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság szolgálatai szorosan figyelemmel kísérték az európai és nemzetközi fórumokon – különösen az EBH és a BCBS vonatkozó tevékenységei keretében – végzett munkát, illetve részt vettek abban.

2015 februárjában emellett a Bizottság nyilvános konzultációt rendezett az e javaslatban szereplő legfontosabb kérdésekről. A konzultáció során a Bizottsághoz számos vélemény érkezett a válaszadók széles körétől, köztük releváns számban a bankszektorban működő érdekelt felektől (felügyeleti hatóságok, központi bankok, iparági szereplők). E vélemények egyrészt arról tanúskodtak, hogy széles körű konszenzus övezi az e területre irányuló uniós fellépés szükségességét, másrészt konkrét, végrehajtandó intézkedéseket javasoltak, és szempontokat tartalmaztak ezen intézkedések esetleges hasznát és költségeit illetően. A nyilvános konzultációra adott válaszokat az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban foglaltuk össze. Az egyes válaszok hozzáférhetők az „EUSurvey” elnevezésű bizottsági weboldalon⁶.

Emellett a Bizottság a banki, fizetési és biztosítási szakértők bizottsági csoportjának 2015. július 22-i ülésén külön is konzultált a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az európai gazdaság hosszú távú finanszírozásáról szóló zöld könyv⁷ nyomán a Bizottság szakmai ajánlásért fordult az EBH-hoz, hogy feltárja a tényeket, és véleményt kérjen az STS-értékpapírosítások azonosítása szempontjából legfontosabb értékpapírosítási jellemzőkről és arról, hogy prudenciális szempontból elfogadható-e differenciált, kedvezményes elbánást biztosítani az STS-értékpapírosítások számára az uniós értékpapírosítási piacok fejlesztése érdekében.

A Bizottság felhívására az EBH az elismerhető értékpapírosításokról szóló 2015. július 7-én közzétett jelentésével válaszolt.

- **Hatásvizsgálat**

E javaslat előkészítése során hatásvizsgálat készült, amelyet megvitattak a szolgálatközi irányítóbizottsággal.

Az értékpapírosítási rendeletet kísérő hatásvizsgálat egyértelműen arra mutat rá, hogy figyelemmel az értékpapírosításra vonatkozó bizottsági jogalkotási javaslatcsomag átfogó céljaira – nevezetesen a befektetők körében az értékpapírosításhoz kapcsolódó stigma megszüntetésére, az STS-termékeket érintő szabályozási hátrányok felszámolására és a kibocsátók, illetve befektetők tevékenységéhez kapcsolódó indokolatlanul magas működési költségek csökkentésére vagy megszüntetésére – a) az értékpapírosítási kitettségek tőkekövetelményeire vonatkozó felülvizsgált keretszabályozás bevezetése és b) az STS-értékpapírosításokra alkalmazott eltérő elbánás hatékonysági-eredményességi előnyökkel jár. Az STS- és nem STS-értékpapírosítások világos megkülönböztetésének bevezetése a tőkekövetelmények területén számos kedvező hatással kecsegtet:

- a megkülönböztetés nyomán kockázaterzékenyebb és kiegyensúlyozottabb értékpapírosítási keretrendszer jönne létre;

⁶ <https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en>

⁷ http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e675b57c-dbc1-406f-b998-685d65e21882.0002.03/DOC_1&format=PDF

- a kedvezményes tőkekövetelmények a differenciált STS-kritériumoknak való megfelelésre ösztönöznék a bankokat;
- a befektetők szívesebben térnének vissza az értékpapírosítási piacra, mivel a differenciált keretrendszer egyértelműen jelezné, hogy a kockázatok a korábbinál pontosabban vannak kalibrálva, azaz csökkent egy rendszerszintű válság újbóli bekövetkezésének a valószínűsége.

A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2015. június 17-én kapta meg a hatásvizsgálati jelentést. A testület 2015. július 15-én ülésezett. A testület pozitív véleményt fogalmazott meg a CRR hatálya alá tartozó intézmények tőkekövetelmény-rendszerére vonatkozóan javasolt módosításokról.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a javaslat az alkalmazandó módszerek egységes, minden intézményre vonatkozó és az alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó tőkekövetelmények számításához alkalmazott módszertől független hierarchiája, valamint az értékpapírosítási pozíciók egyes kategóriáira érvényes több speciális szabály megszüntetése révén jelentősen egyszerűsíti az értékpapírosítást kezdeményező, szponzoráló vagy az értékpapírosításba befektető hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális szavatolótőke-keretrendszert. A javaslat eredményeként növekszik az intézmények közötti összehasonlíthatóság, és jelentősen csökkennek a megfelelési költségek.

- **Alapjogok**

A javaslatnak nincs hatása az alapvető jogok védelmére.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincs költségvetési vonzata.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az új keretrendszer hatását a Bizottság az EBH-val és az illetékes felügyeleti hatóságokkal együttműködésben a CRR-ben meghatározott felügyeleti jelentéstételi és intézmények általi nyilvánossághozatali követelmények alapján követi majd szorosan nyomon. Az új keretrendszer nyomon követésére és értékelésére nemzetközi szinten is sor kerül majd, mindenekelőtt a BCBS feladatainak keretében.

- **Magyarázó dokumentumok (irányelvek esetében)**

Nem alkalmazandó.

6. A JAVASLAT RENDELKEZÉSEINEK RÉSZLETES MAGYARÁZATA

a) A csomag elemei közötti kölcsönhatás és következetesség

Ez a rendelet az értékpapírosítási rendeletjavaslattal együtt alkot jogalkotási csomagot. Amint arra a konzultációs folyamat során több érdekelt fél is rámutatott, az STS elismerhetőségi kritériumainak kidolgozása önmagában nem lesz elegendő az uniós értékpapírosítási piac

feltámasztására, amennyiben azt nem kíséri az STS-értékpapírosítások specifikus vonásait jobban tükröző, új prudenciális szabályozás, ezen belül a tőkekövetelményekre vonatkozó új előírásrendszer.

Az értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket, ezen belül az STS-értékpapírosítások kockázatérzékenyebb kezelésének szabályait a jelen javaslat tartalmazza, míg az STS-értékpapírosítások elismerhetőségi kritériumait és az egyéb ágazatközi rendelkezéseket az értékpapírosítási rendelet foglalja magában. Utóbbiak felölelik a kockázatmegtartásra, az előzetes vizsgálatra és a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó, korábban a CRR ötödik részében helyet kapott valamennyi rendelkezést. Ugyanez vonatkozik egyes, eredetileg a CRR 4. cikkében szereplő fogalommeghatározásokra, amelyek általános természetűek, ezért átkerültek az ágazatközi keretrendeletbe.

A jelen javaslatot a későbbiekben követi majd az a módosítás, amely a likviditásfedezeti követelményekre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust igazítja az értékpapírosítási rendelethez. E módosítás keretében mindenekelőtt a 2B. szintű értékpapírosításnak a likviditásfedezeti követelményekre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktus 13. cikkében szereplő elismerhetőségi kritériumait igazítja majd a Bizottság az értékpapírosítási rendeletben foglalt STS-kritériumokhoz. E felhatalmazáson alapuló jogi aktus módosításaira most azért nem kerülhetett sor, mert ezek más eljárás alá tartoznak, és a jelen csomaggal kapcsolatos jogalkotási tárgyalások kimenetelétől függenek.

b) Az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott értékének számítása

A szöveg belső összefüggéseinek és általános koherenciájának megőrzése és javítása érdekében a jelen javaslat egészében lecseréli a CRR harmadik része, II. címének 5. fejezetét, jóllehet több cikkben csak csekély finomításokra kerül sor. Ez különösen a 2. szakaszt (Jelentős kockázat átruházásának elismerése), a 3. szakasz egy részét (1. alszakasz: Alapelvek) és a 4. szakaszt (Külső hitelminősítés) érinti.

A leglényegesebb változások az új 254–270a. cikkekben találhatók. A felülvizsgált BCBS-keretrendszer alapján a módosítások bevezetik a kockázattal súlyozott értékpapírosítási kitettségérték számításához használható módszerek új hierarchiáját. Az egyes módszerek használata attól függ, hogy milyen információk állnak az értékpapírosítási pozíciót tartó intézmény rendelkezésére. Az egységes módszerhierarchia egyaránt vonatkozik a hitelkockázat számításának sztenderd módszerét és a hitelkockázat számításának belső minősítésen alapuló módszerét (IRB-módszer) alkalmazó intézményekre.

c) A módszerek új hierarchiája (új 254–270a. cikkek)

Az új hierarchia csúcán a belső minősítésen alapuló módszer (SEC-IRBA) áll, amelynek legfontosabb bemeneti változóját a K_{IRB} -re vonatkozó információk jelentik. A K_{IRB} a (fejlett vagy alapvető) IRB-módszert használó alapul szolgáló kitettségek tőkekövetelménye. A SEC-IRBA használatához a banknak rendelkeznie kell: i. az értékpapírosítási halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek adott típusára alkalmazható, felügyelet által jóváhagyott IRB-moddal; és ii. a K_{IRB} becsléséhez elegendő információkkal. Mivel a releváns lejárat hatások a K_{IRB} önmagában nem képes tükrözni, a SEC-IRBA módszer további kockázati

tényezőként külön is számításba veszi az ügyletrészsorozat lejáratát. Az ügyletrészsorozat lejáratának meghatározása az ügyletrészsorozat szerződéses pénzáramlásai lejáratának súlyozott átlagán alapul. A súlyozott átlagos lejárat helyett azonban az intézmények használhatják egyszerűen a jogilag rögzített végső lejáratit időt (megfelelő haircut alkalmazásával). Az ügyletrészsorozat lejáratát egyik esetben sem lehet 1 évnél rövidebb vagy 5 évnél hosszabb.

Ha az intézmény egy adott értékpapírosítási kitettségre vonatkozóan nem képes a K_{IRB} kiszámítására, akkor a külső minősítésen alapuló módszert (**SEC-ERBA**) kell alkalmaznia a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása céljából. Az ERBA értelmében a kockázati súlyozás a hitelminősítéstől (vagy származtatott minősítéstől), a pozíció veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyétől és az alapul szolgáló halmaz (pool) granularitásától függ. Ha az intézmény nem tudja a SEC-ERBA módszert használni, ehelyett az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (**SEC-SA**) kell használnia. Az SA bemeneti adata a K_{SA} , azaz a sztenderd módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény, valamint egy „W” tényező, amely az alapul szolgáló késedelmes kitettségek és az alapul szolgáló összes kitettség aránya. Ha a SEC-ERBA az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségek hitelkockázatához képest aránytalan szabályozóitőke-követelményeket eredményezne, akkor az intézmény – az illetékes hatóság felülvizsgálatára is figyelemmel – az adott értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában közvetlenül alkalmazhatja a SEC-SA módszert.

Ha egy intézmény egy adott értékpapírosítási kitettség esetében a fenti három módszer közül egyiket sem tudja használni, akkor 1250 %-os kockázati súlyt kell rendelnie a kitettséghez.

Mindhárom módszer esetében és minden értékpapírosítási kitettségre vonatkozóan 15 %-os minimális kockázati súly alkalmazandó. A minimális kockázati súlyra egyes olyan kockázatok (pl. modellkockázat, ügynöki kockázat (agency risk)) miatt van szükség, amelyek nyilvánvalóan nagyobb szerepet játszanak az értékpapírosítási kitettségek, mint egyéb kitettségkategóriák esetében, és amelyek az új keretrendszer általában nagyobb kockázatterzékenysége ellenére némi bizonytalansághoz vezethetnek.

d) Az STS-értékpapírosítások kockázatterzékenyebb kezelése

Összhangban az elismerhető értékpapírosításokról szóló EBH-jelentésben javasolt módszertannal, az STS-értékpapírosítások esetében a kockázattal súlyozott eszközérték kiszámításához mindhárom új módszer keretében kockázatterzékenyebb prudenciális megközelítés alkalmazható (új 260., 262. és 264. cikk). Mindhárom módszert az összes ügyletrészsorozatra újrakalibráltuk, hogy az STS-értékpapírosításnak minősíthető ügyletekhez tartozó pozíciók alacsonyabb tőkekövetelményekkel járjanak.

A három módszer újrakalibrálásán túl az STS-értékpapírosítások előre sorolt (senior) pozíciói tekintetében 10 %-os minimális kockázati súly alkalmazható (az STS-értékpapírosítások nem előre sorolt pozícióira és a nem STS-értékpapírosításokra alkalmazandó 15 % helyett). Az alacsonyabb minimális kockázati súly azt tükrözi, hogy – amint arra az EBH elemzése rámutatott – az STS-értékpapírosítások előre sorolt ügyletrészsorozatai historikusan jelentősen jobb teljesítményt mutatnak, mint az elismerhető nem előre sorolt ügyletrészsorozatok, amit teljes mértékben indokol az STS-értékpapírosításokkal járó jóval alacsonyabb modell- és ügynöki kockázat.

A kockázattal súlyozott kitettségértékek számításának alkalmazásában az értékpapírosítási rendeletnek megfelelően meghatározott, elismerhető STS-értékpapírosításoknak az alapul szolgáló kitettségek tekintetében további követelményeket kell teljesíteniük. Ezek a hitelnyújtási feltételekkel, a minimális granularitással és a sztenderd módszer esetében alkalmazandó maximális kockázati súlyokkal kapcsolatosak. További külön kritériumok vonatkoznak emellett az eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírokra (ABCP).

e) Felső határok

- **Előre sorolt értékpapírosítási pozíciók esetében alkalmazandó maximális kockázati súly (új 267. cikk)**

Az alapul szolgáló eszköz vizsgálatát célzó úgynevezett „look-through” megközelítés alapján az értékpapírosítási pozícióhoz legfeljebb az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó átlagos kockázati súllyal megegyező kockázati súly rendelhető. A jelenlegi szabályozás szerint a „look-through” megközelítés a nem minősített pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékének számításához használható (CRR 253. cikk). A felülvizsgált BCBS-keretrendszerrel összhangban a Bizottság most azt javasolja, hogy a „look-through” megközelítést csak az előre sorolt értékpapírosítási pozíciók esetében lehessen alkalmazni, de függetlenül attól, hogy az adott pozíció minősített-e, és hogy milyen módszert használtak az alapul szolgáló kitettségek esetében (SA vagy IRBA), feltéve, hogy a bank képes az alapul szolgáló kitettségek esetében a K_{IRB} vagy a K_{SA} meghatározására. Tekintettel arra a hitelminőség-javításra, amelyet egy értékpapírosítási struktúrában a hátrább sorolt ügyletrészsorozatok biztosítanak az előrébb sorolt ügyletrészsorozatok számára, az intézménynek nem kell az előre sorolt értékpapírosítási pozíciókra magasabb kockázati súlyt alkalmaznia annál, mintha közvetlenül birtokolná az alapul szolgáló kitettségeket.

- **Maximális tőkekövetelmény (új 268. cikk)**

A kockázattal súlyozott kitettségértékre vonatkozó általános felső határt jelenleg azok az intézmények alkalmazhatják, amelyek képesek K_{IRB} -t számítani (CRR 260. cikk). A jelen javaslat: a) fenntartja ezt a rendszert, azaz az értékpapírosítási pozíció tekintetében a SEC-IRBA módszert használó intézmények azon tőkekövetelménnyel megegyező maximális tőkekövetelményt alkalmazhatnak az adott pozícióra, amely az alapul szolgáló kitettségekre az IRB-módszer alapján lett volna alkalmazandó akkor, ha azokat nem értékpapírosítják; és b) kiterjeszti ugyanezt az elbánást a SEC-ERBA és a SEC-SA módszert alkalmazó kezdeményező intézményekre és szponzorokra. Ez azzal indokolható, hogy a kezdeményező szempontjából az értékpapírosítási folyamat hasonlóan tekinthető a hitelkockázat-mérsékléshez, azaz azzal a hatással jár, hogy az alapul szolgáló kitettség kockázatának legalább egy részét egy másik félre ruházza át. Ebből a szempontból, amennyiben teljesülnek a jelentős kockázátátruházás feltételei, nem indokolt, hogy egy intézménynek több tőkét kelljen tartania az értékpapírosítás után, mint azt megelőzően, hiszen az értékpapírosítási folyamat mérsékli az alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó kockázatokat.

f) Egyes kitettségek különleges kezelésének megszüntetése

A keretrendszer bonyolultságának további csökkentése és az értékpapírosítási keretszabályozás egységességének javítása érdekében a Bizottság javasolja a CRR-ben jelenleg biztosított több speciális elbánás megszüntetését:

- ABCP-program második vagy jobb veszteségviselő kategóriájú ügyletrézsorozatába tartozó értékpapírosítási pozíciók kezelése (CRR 254. cikk);
- Nem minősített likviditási hitelkeretek kezelése (CRR 255. cikk)
- Rulírozó kitettségeket érintő, gyorsított visszafizetés lehetőségét kikötő értékpapírosításokra vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelmények (CRR 256. cikk).

g) Speciális kitettségek kezelése

• Újra-értékpapírosítás (új 269. cikk)

Az újra-értékpapírosítási pozíciókra vonatkozóan csak a SEC-SA egy konzervatívabb változata lesz alkalmazható, és e pozíciókra jelentősen magasabb alsó kockázatisúly-határt (100 %) kell alkalmazni.

• Kkv-értékpapírosítások előre sorolt pozíciói (új 270. cikk)

Figyelembe véve, hogy az értékpapírosítási csomag átfogó célja az uniós gazdasági növekedést támogató finanszírozási források bővítése, és hogy az európai gazdaság gerincét a kkv-k alkotják, a jelen rendeletjavaslat külön rendelkezést tartalmaz a kkv-értékpapírosításokról (új 270. cikk). Ez különösen a kkv-hitelek azon értékpapírosításaira irányul, amelyek esetében a köztes (mezzanine) – és esetenként a hátra sorolt (junior) – ügyletrézsorozat hitelkockázatát egy véges listán szereplő harmadik fél – mindenekelőtt tagállami központi kormányzat vagy központi bank – garantálja vagy viszontgarantálja („tranchéd cover” rendszer). Tekintettel arra, hogy e rendszerek fontos szerepet játszanak a kkv-hitelezés bővítését szolgáló szabad tőkeforrások előteremtésében, a Bizottság javasolja a kezdeményező intézmények által megtartott előre sorolt ügyletrézsorozat kockázatérzékenyebb, az STS-értékpapírosításokkal megegyező kezelését. Ahhoz, hogy az értékpapírosítás ilyen módon legyen kezelhető, több operatív követelménynek, köztük az STS-értékpapírosításra vonatkozó követelményeknek is meg kell felelnie. Amennyiben ezek az ügyletek tartalmazznak ilyen garanciákat vagy viszontgaranciákat, az 575/2013/EU rendelet által a tekintetükben lehetővé tett kedvezményes szavatolótőke-szabályozás nem sérti az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak való megfelelést.

h) Egyéb főbb elemek

• Az ötödik részt érintő módosítások (Átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségek)

Figyelemmel arra, hogy ezzel a rendelettel párhuzamosan az értékpapírosítási rendelet valamennyi pénzügyi ágazatra alkalmazandó, általános keretrendszert határoz meg a kezdeményező, szponzor és befektető intézményekre vonatkozó követelmények tekintetében, a javaslat hatályon kívül helyezi az ötödik rész összes rendelkezését (CRR 404–410. cikk). Kivételt képez ezalól a 407. cikk (Addicionális kockázati súly) és az ahhoz kapcsolódó, a

Bizottságot végrehajtás-technikai standard⁸ elfogadására felhatalmazó rendelkezés, amely az új 270a. cikkbe kerül át.

- **A 456. cikk módosításai**

A Bizottság javasolja a CRR 456. cikkének módosítását annak érdekében, hogy a Bizottság – mint a szavatolótőke-követelmények egyéb kategóriái esetében is – felhatalmazást kapjon a vonatkozó nemzetközi fejleményeknek és különösen a BCBS keretében folyó tevékenységek eredményeinek az átültetését célzó jogi aktusok elfogadására.

- **Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés (új 519a. cikk)**

A Bizottság e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül jelentésben számol be a Tanácsnak és a Parlamentnek az új szavatolótőke-keretrendszer uniós értékpapírosítási piacra gyakorolt hatásáról. Elemzése alapján, valamint figyelembe véve a nemzetközi szabályozás új fejleményeit és a pénzügyi stabilitás megőrzésének szükségességét, a Bizottság további módosításokat javasolhat a CRR-hez, egyebek mellett a módszerek 456. cikkben megállapított hierarchiája tekintetében.

- **Hatálybalépés**

Az új rendelkezéseknek [...] -án/én kell hatályba lépniük.

⁸ A Bizottság 2014. június 4-i 602/2014/EU végrehajtási rendelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti kiegészítő kockázati súlyok alkalmazása tekintetében a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának elősegítésére irányuló végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 166., 2014.6.5., 22. o.)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
 tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
 tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
 a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
 tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére⁹,
 rendes jogalkotási eljárás keretében,
 mivel:

- (1) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok fontos alkotórésze, amennyiben hozzájárul az intézmények finanszírozási forrásainak diverzifikálásához és a szabályozói tőke felszabadításához, amely azután további hitelnújtás céljára használható fel. Emellett az értékpapírosítás az intézmények és más piaci szereplők számára kiegészítő befektetési lehetőségeket jelent, elősegítve a portfóliódiverzifikációt és a finanszírozási források vállalkozások és a lakosság felé történő áramlását mind tagállami kereteken belül, mind az uniós tagállamok között. Ezeket az előnyöket azonban a potenciális költségekkel szembeállítva kell vizsgálni. Amint az a 2007 nyarán kezdődött pénzügyi válság első szakaszában látható volt, az értékpapírosítási piacon folytatott nem megfelelő gyakorlatok a pénzügyi rendszer integritásának súlyos veszélyeztetéséhez vezettek a túlzott tőkeáttétel, az árazást megnehezítő átláthatatlan és bonyolult struktúrák, a külső minősítésekre való automatikus ráhagyatkozás és a befektetők és az értékpapírosítást kezdeményezők érdekei közötti eltérések (az ún. „ügynöki kockázat”) miatt.
- (2) Az elmúlt években az értékpapírosítási kibocsátások volumene az Unióban több ok miatt nem érte el a válság előtti csúcértéket; az egyik ok az értékpapírosítási ügyletekhez általában kötődő stigma. Az értékpapírosítási piac talpra állásához megbízható és prudens piaci gyakorlatok kialakítására van szükség a pénzügyi válságot kiváltó körülmények megismétlődésének elkerülése érdekében. E célból az [értékpapírosítási rendelet] megállapítja egy átfogó értékpapírosítási keretrendszer anyagi jogi elemeit, köztük az egyszerű, átlátható és egységesített (simple, transparent and standardised) értékpapírosítások (a továbbiakban: STS-értékpapírosítások) azonosításának ad hoc kritériumait és e kritériumok értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, kibocsátók és intézményi befektetők általi megfelelő alkalmazásának

⁹

HL C 68., 2012.3.6., 39. o.

nyomon követésére hivatott felügyeleti rendszert. Az [értékpapírosítási rendelet] továbbá minden pénzügyi szolgáltatási ágazatra vonatkozó közös követelményeket állapít meg a kockázatmegtartás, az előzetes vizsgálat és a nyilvánosságra hozatal tekintetében.

- (3) Az [értékpapírosítási rendelet] céljaival összhangban módosítani kell az 575/2013/EU rendeletben az értékpapírosításokat kezdeményező, szponzoráló és azokba befektető intézményekre vonatkozóan meghatározott szabályozóitőke-követelményeket annak érdekében, hogy azok megfelelően tükrözzék az STS-értékpapírosítások speciális jellemzőit, és megszüntessék a rendszernek a pénzügyi válság során nyilvánvalóvá vált hiányosságait, nevezetesen a külső minősítésekre való automatikus ráhagyatkozást, a magas minősítéssel rendelkező ügyletrészsorozatok túlzottan alacsony kockázati súlyait – illetve az alacsony minősítéssel rendelkező sorozatok túlzottan magas kockázati súlyait –, valamint az alacsony kockázatterzékenységet. 2014. december 11-én a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) dokumentumot tett közzé „Az értékpapírosítási keretrendszer felülvizsgálata” címmel (a továbbiakban: a felülvizsgált bázeli keretrendszer), amelyben az értékpapírosításra vonatkozó szabályozóitőke-követelményekkel kapcsolatos standardoknak a fenti hiányosságok kezelését célzó módosításait ismertette. Az 575/2013/EU rendelet módosításának figyelembe kell vennie a felülvizsgált bázeli keretrendszer rendelkezéseit.
- (4) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket minden intézménynek azonos módszerek szerint kell kiszámítania. Az első lépcsőben és a külső minősítésekre való bármiféle automatikus ráhagyatkozás megszüntetése céljából az intézményeknek a szabályozóitőke-követelményt saját számításaik alapján kell meghatározniuk (e módszer elnevezése a továbbiakban: SEC-IRBA), amennyiben engedélyezett számukra a belső minősítésen alapuló módszer (a továbbiakban: IRB) használata az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekkel megegyező típusú kitettségek esetében, és amennyiben az intézmény képes az alapul szolgáló kitettségek esetében úgy kiszámítani a szabályozóitőke-követelményt, mintha ezeket nem értékpapírosították volna („Kirb”), minden esetben bizonyos előre meghatározott bemeneti adatokra is figyelemmel. Az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (a továbbiakban: SEC-ERBA) azok az intézmények használhatják, amelyek egy adott értékpapírosításban meglévő pozíciójuk tekintetében nem használhatják a SEC-IRBA módszert. A SEC-ERBA értelmében az egyes értékpapírosítási ügyletrészsorozatokhoz azok külső minősítése alapján kell hozzárendelni a tőkekövetelményeket. Ha az első két módszer nem használható, vagy ha a SEC-ERBA az alapul szolgáló kitettségek hitelkockázatához képest aránytalan szabályozóitőke-követelményeket eredményezne, akkor az intézmény alkalmazhatja az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (a továbbiakban: SEC-SA), amely felügyelet által megállapított képleten alapul, és amelynek bemeneti adata az alapul szolgáló kitettségekre azok értékpapírosításának hiányában a hitelkockázat sztenderd módszere (a továbbiakban: SA) szerint alkalmazandó tőkekövetelmény („Ksa”).
- (5) Szemben más pénzügyi eszközökkel, az értékpapírosítások esetében az ügynöki kockázat és a modellkockázat nagyobb szerepet játszik, és bizonytalansági tényezőt jelent az értékpapírosítások tőkekövetelményeinek számítása során azután is, hogy az összes megfelelő kockázati tényezőt figyelembe vették. E kockázatok megfelelő figyelembevétele érdekében az 575/2013/EU rendeletben minden értékpapírosítási pozícióra vonatkozóan 15 %-os alsó kockázatisúly-határt kell megállapítani. Az újra-

értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában azonban konzervatívabb szavatolótőke-számítást és 100 %-os alsó kockázatisúly-határt kell alkalmazni, tekintettel az újra-értékpapírosítások nagyobb összetettségére és kockázatára.

- (6) Tekintettel arra a hitelminőség-javításra, amelyet egy értékpapírosítási struktúrában a hátrább sorolt ügyletrészsorozatok biztosítanak az előrébb sorolt ügyletrészsorozatok számára, nem követelhető meg, hogy az intézmény az előre sorolt értékpapírosítási pozíciókra magasabb kockázati súlyt alkalmazzon annál, mintha közvetlenül birtokolná az alapul szolgáló kitettségeket. Az 575/2013/EU rendeletben ezért „look-through” megközelítést kell alkalmazni, amelynek értelmében egy előre sorolt értékpapírosítási pozícióhoz rendelt kockázati súly nem lehet magasabb, mint az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó átlagos kockázati súly; ezt a megközelítést bizonyos feltételek figyelembevételével az alapul szolgáló kitettséghez viszonyított esetben alkalmazott módszertől (sztemer módszer vagy IRB) és attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a vonatkozó pozíció minősített-e vagy sem.
- (7) A jelenlegi keretrendszerben kockázattal súlyozott kitettségértékre vonatkozó általános felső határt alkalmazhatnak azok az intézmények, amelyek az alapul szolgáló kitettségek tőkekövetelményét képesek az IRB-módszernek megfelelően úgy kiszámítani, mintha e kitettségeket nem értékpapírosították volna (K_{IRB}). Mivel az értékpapírosítási folyamat csökkenti az alapul szolgáló kitettségek kockázatát, e felső határ alkalmazását minden értékpapírosítást kezdeményező és szponzor intézmény számára lehetővé kell tenni, függetlenül az értékpapírosítási pozíció szavatolótőke-követelményének számítására általuk használt módszertől.
- (8) Amint arra az Európai Bankhatóság (EBH) , az elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. júniusi jelentésében¹⁰ rámutatott, a nemteljesítésekkel és veszteségekkel kapcsolatos empirikus adatok azt jelzik, hogy az STS-értékpapírosítások a válság során más értékpapírosításoknál jobban teljesítettek, ami azt tükrözi, hogy az STS-értékpapírosításokra jellemző egyszerű, átlátható struktúrák és stabil alapokon álló végrehajtási gyakorlatok alacsonyabb működési, ügynöki és hitelkockázattal járnak. Helyénvaló ezért az 575/2013/EU rendelet módosításában az STS-értékpapírosítások vonatkozásában megfelelően kockázaterzékeny, az EBH-jelentésben ajánlott összhangban lévő kalibrálást biztosítani, ezen belül pedig különösen egy alacsonyabb, 10 %-os alsó kockázatisúly-határt meghatározni az előre sorolt pozíciók esetében.
- (9) Az 575/2013/EU rendelet szerinti szabályozótőke-követelmények alkalmazásában az STS-értékpapírosítások fogalmának meghatározását azon értékpapírosításokra kell korlátozni, amelyek esetében az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogát átruházzák a különleges célú gazdasági egységre („hagyományos értékpapírosítás”). Mindemellett a kis- és középvállalkozásoknak (kkv) nyújtott hitelek halmazán alapuló szintetikus értékpapírosításokban előre sorolt pozíciókat megtartó intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy e pozícióikra az STS-értékpapírosításokra megállapított alacsonyabb tőkekövetelményeket alkalmazzák, amennyiben ezen ügyletek meghatározott szigorú kritériumok alapján magas minőségűeknek tekinthetők. Ebben az esetben, amikor a szintetikus értékpapírosítások ilyen csoportja tagállami központi kormányzat vagy központi bank garanciáját vagy viszontgaranciáját élvezzi, az 575/2013/EU rendelet alapján a szabályozói tőkét érintően ezen ügyletekre igénybe vehető kedvezményes elbánás nem sérti az állami támogatásokra vonatkozó szabályok betartását.

¹⁰

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

- (10) Az 575/2013/EU rendelet értékpapírosításokra vonatkozó egyéb szabályozóítőke-követelményeit csak annyiban kell módosítani, amennyiben ez a módszerek új hierarchiájának és az STS-értékpapírosításokra vonatkozó speciális rendelkezéseknek a figyelembevétele érdekében szükséges. A jelentős kockázatátruházás elismerésére vonatkozó rendelkezéseket és a külső hitelminősítésekre vonatkozó követelményeket lényegében változatlan formában kell továbbra is alkalmazni. Teljes egészében el kell hagyni azonban az 575/2013/EU rendelet ötödik részét az addicionális kockázati súlyokra vonatkozó előírás kivételével, mely súlyokat továbbra is alkalmazni kell az [értékpapírosítási rendelet] 2. fejezetét megsértő intézmények esetében.
- (11) A felülvizsgált bázeli keretrendszer az STS-értékpapírosítások sajátos jellemzőinek tükrözését célzó újrakalibrálásának lehetőségéről a BCBS keretében folyó vita fényében fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy – az említett vita eredményének figyelembevétele céljából – felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az 575/2013/EU rendeletben az értékpapírosítások tekintetében meghatározott szabályozóítőke-követelmények további módosításáról.
- (12) Helyénvaló, hogy az 575/2013/EU rendelet tekintetében e rendeletben előírt módosítások az e rendelet alkalmazásának kezdőnapján vagy azt követően kibocsátott és az említett napon fennálló értékpapírosításokra vonatkozzanak. Mindazonáltal a jogbiztonság és az átmenethez kapcsolódó költségek lehetőség szerinti csökkentése érdekében lehetővé kell tenni, hogy az intézmények a [2019. december 31]-ig tartó időszakban az általuk az említett napon tartott, fennálló értékpapírosítási pozíciókat szerzett jogok tárgyaként kezeljék. Amennyiben az intézmény él ezzel a lehetőséggel, fennálló értékpapírosításaira továbbra is azok a szabályozóítőke-követelmények vonatkoznak, amelyeket az 575/2013/EU rendelet e rendelet alkalmazásának időpontját megelőzően alkalmazott változata állapított meg,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EU rendelet módosítása

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:
 - a) A 13. és 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. „értékpapírosítást kezdeményező”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 3. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;

14. „szponzor”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 5. pontjában meghatározott szponzor;”
 - b) A 61. és a 63. pont helyébe a következő szöveg lép:

„61. „értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítás;”

„63. „újra-értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 4. pontjában meghatározott újra-értékpapírosítás;”
 - c) A 66. és 67. pont helyébe a következő szöveg lép:

„66. „különleges célú gazdasági egység”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 2. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység;

67. „ügyletrészsorozat”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 6. pontjában meghatározott ügyletrészsorozat;”

2. A 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. értékpapírosítási pozíciók a 244. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 245. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 253. cikknek megfelelően;”

3. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„109. cikk

Az értékpapírosítási pozíciók kezelése

Az intézmények értékpapírosításban meglévő pozícióik kockázattal súlyozott kitettségértékét az 5. fejezetben foglaltaknak megfelelően számítják ki.”

4. A 153. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az 5. fejezet alkalmazásában első veszteségviselő ügyletrészsorozatként kezelhetők az olyan vásárolt vállalati követelések, visszafizetendő árengedmények, biztosítékok vagy részleges garanciák, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségi fedezetet biztosítanak.”

5. A 154. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az 5. fejezet alkalmazásában első veszteségviselő ügyletrészsorozatként kezelhetők az olyan vásárolt vállalati követelések, visszafizetendő árengedmények, biztosítékok vagy részleges garanciák, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre, vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségi fedezetet biztosítanak.”

6. A 197. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) értékpapírosítási pozíciók, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók és amelyekre a 261–264. cikknek megfelelően 100 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súly vonatkozik;”

7. A harmadik rész II. címének 5. fejezete helyébe az alábbi szöveg lép:

„5. FEJEZET

1. SZAKASZ

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS AZ STS-ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSOK KRITÉRIUMAI

242. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „visszavásárlási jog maradék pozíciókra”: olyan szerződéses opció, amely lehetővé teszi, hogy az értékpapírosítást kezdeményező hagyományos értékpapírosítás esetében a halmazban maradt, alapul szolgáló kitettségek visszavásárlása, szintetikus értékpapírosítás esetében pedig a hitelkockázati fedezet megszüntetése révén visszahívja az értékpapírosítási pozíciókat az értékpapírosított kitettségek egészének

visszafizetése előtt, mindkét esetben akkor, ha az alapul szolgáló, fennálló kitettségek értéke egy bizonyos előre meghatározott szintre vagy az alá csökken;

2. „hitelminőség-javító leválasztott kamatú értékpapír”: olyan mérlegen belüli eszköz, amely jövőbeli kamatjövedelemhez kapcsolódó pénzáramlások értékelését képviseli, és az értékpapírosításban alárendelt ügyletrézsorozat;
3. „likviditási hitelkeret” olyan szerződéses megállapodással létrejövő értékpapírosítási pozíció, melynek célja, hogy a befektetők számára biztosítsa a határidőn belül történő pénzáramlást;
4. „nem minősített pozíció” olyan értékpapírosítási pozíció, amely nem rendelkezik a 4. szakaszban említett külső hitelminősítő intézet által készített, elismert hitelminősítéssel;
5. „minősített pozíció” olyan értékpapírosítási pozíció, amely rendelkezik a 4. szakaszban említett külső hitelminősítő intézet által készített, elismert hitelminősítéssel;
6. „előre sorolt értékpapírosítási pozíció”: az alapul szolgáló kitettségek egészére vonatkozó elsőbbségi követeléssel biztosított vagy fedezett pozíció, ennek alkalmazásában tekintet nélkül a származtatott kamatláb- vagy devizaszerződések alapján esedékes összegekre, díjakra és hasonló kifizetésekre;
7. „IRB-halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB-módszer alkalmazása, és amelynek minden kitettségelem vonatkozásában az intézmény képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
8. „sztenderdmódszer-halmaz” („SA-halmaz”): az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény:
 - a) nem alkalmazhatja az IRB-módszert a kockázattal súlyozott kitettségértékek 3. fejezet előírásainak megfelelő számításához;
 - b) nem képes meghatározni a K_{IRB} értékét;
 - c) számára az illetékes hatóság más okból nem teszi lehetővé az IRB-módszer alkalmazását;
9. „vegyes halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB-módszer alkalmazása, de az intézmény csak a kitettségek egy része tekintetében képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
10. „hitelminőség-javítás”: minden olyan konstrukció, amely javítja az értékpapírosítási pozíció minőségét, és növeli az értékpapírosítási pozíció visszafizetésének valószínűségét;
11. „túlfedezet”: a hitelminőség-javítás olyan formája, amelyben az alapul szolgáló kitettségek értéke meghaladja az értékpapírosított pozíciók értékét;
12. „STS-értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 3. fejezetében és e rendelet 243. cikkében meghatározott követelményeknek megfelelő értékpapírosítás;
13. „eszközfedezett kereskedelmi értékpapír program” vagy „ABCP-program”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 7. pontjában meghatározott ABCP-program;
14. „hagyományos értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 9. pontjában meghatározott hagyományos értékpapírosítás;

15. „szintetikus értékpapírosítás”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 10. pontjában meghatározott szintetikus értékpapírosítás;
16. „rulírozó kitettség”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 15. pontjában meghatározott rulírozó kitettség;
17. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 17. pontjában meghatározott gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés;
18. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 18. pontjában meghatározott első veszteségviselő ügyletrészsorozat;
19. „állománykezelő”: az [értékpapírosítási rendelet] 2. cikkének 13. pontjában meghatározott állománykezelő.

243. cikk

Az STS-értékpapírosítások kritériumai

- (1) ABCP-programokban meglévő pozíciók akkor minősülnek a 260., 262. és 264. cikk alkalmazásában STS-értékpapírosításban meglévő pozícióknak, ha megfelelnek a következő követelményeknek:
 - a) az ABCP-program minden ügylete vonatkozásában a kezdeményezéskori alapul szolgáló kitettségek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján egyedi kitettségi alapon, lakossággal szembeni kitettségek esetében 75 %-os vagy alacsonyabb, egyéb kitettségek esetében pedig 100 %-os vagy alacsonyabb kockázati súly rendelhető hozzájuk a sztenderd módszer alapján és figyelembe véve az elismerhető hitelkockázat-mérséklést;
 - b) bármely egyetlen kötelezettnek való összes kitettség aggregált kitettségértéke az ABCP-program szintjén nem haladja meg az ABCP-program összes kitettsége aggregált kitettségértékének 1 %-át abban az időpontban, amikor a kitettséget az ABCP-programba bevonják. E számítás alkalmazásában a 4. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott, kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő.

Vevőkövetelések esetében a b) pont nem alkalmazandó akkor, ha a vevőkövetelések hitelkockázatát teljes mértékben fedezi elismerhető hitelkockázati fedezet a 4. fejezet rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy a fedezetet intézmény, biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja. Ezen albekezdés alkalmazásában a teljes mértékű fedezettség meglétének megállapításához csak az árendedmények hatásának figyelembevétele után megmaradó vevőkövetelés-részt kell figyelembe venni.
- (2) ABCP-programoktól eltérő értékpapírosításokban meglévő pozíciók akkor minősülnek a 260., 262. és 264. cikk alkalmazásában STS-értékpapírosításban meglévő pozícióknak, ha megfelelnek a következő követelményeknek:
 - a) az alapul szolgáló kitettségek kezdeményezésére a 2013/36/EU irányelv 79. cikkének megfelelően megbízható és prudens hitelnyújtási kritériumok alapján kerül sor;
 - b) az értékpapírosításba való bevonáskor bármely egyetlen kötelezettel szembeni összes kitettség aggregált kitettségértéke a halmazban nem haladja meg az alapul szolgáló kitettségek halmazában szereplő összes kitettség aggregált

fennálló kitettségértékének 1 %-át. E számítás alkalmazásában a 4. cikk (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott, kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő;

- c) az értékpapírosításba való bevonáskor az alapul szolgáló kitettségek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján legfeljebb a következő kockázati súly rendelhető hozzájuk a sztenderd módszer alapján és figyelembe véve az elismerhető hitelkockázat-mérséklést:
- i. 40 % kitettségértékkel súlyozott átlag alapon a portfólió szintjén, amennyiben a kitettség lakóingatlannal fedezett jelzáloghitel vagy a 129. cikk (1) bekezdése e) pontjában említettek szerinti teljes mértékben garantált, lakóingatlannal fedezett hitel,
 - ii. 50 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett jelzáloghitel,
 - iii. 75 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség lakossággal szembeni kitettség,
 - iv. 100 % egyedi kitettségi alapon, bármely egyéb kitettség esetében;
- d) a c) pont i. és ii. alpontjának alkalmazása esetén egy adott eszközre vonatkozó, hátrább sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek csak akkor vonhatók be az értékpapírosításba, ha egyúttal bevonják az értékpapírosításba az ugyanarra az eszközre vonatkozó előre sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek mindegyikét is;
- e) a c) pont i. alpontjának alkalmazása esetén a 129. cikk (1) bekezdése d) pontja i. alpontjának és a 229. cikk (1) bekezdésének megfelelően mért hitelfedezeti arány az alapul szolgáló kitettségek halmazát alkotó egyetlen hitel vonatkozásában sem haladhatja meg a 100 %-ot.

2. SZAKASZ

JELENTŐS KOCKÁZAT ÁTRUHÁZÁSÁNAK ELISMERÉSE

244. cikk

Hagyományos értékpapírosítás

- (1) A hagyományos értékpapírosítást kezdeményező intézmény kizárhatja az alapul szolgáló kitettségeket a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségértékek számításából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:
- a) az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításba bevont minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.
- (2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által tartott köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és teljesülnek a következő feltételek:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező bizonyítani tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségen ésszerűen várható veszteséget,
 - ii. az értékpapírosításban nincs köztes (mezzanine) pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az a) vagy b) pontnak megfelelően az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

E bekezdés alkalmazásában az alábbi követelményeknek megfelelő értékpapírosítási pozíció tekintendő köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciónak:

- a) az e szakaszban foglaltak szerint kockázati súlya 1250 %-nál alacsonyabb, vagy ilyen kockázati súlyú pozíció hiányában az első veszteségviselő ügyletrészsorozatnál előrébb sorolt; valamint
- b) az előre sorolt értékpapírosítási pozícióhoz képest alárendelt.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházzanak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben bizonyítani tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek a kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény az alábbi feltételeknek eleget tesz:

- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a hitelkockázat átruházásának értékelésére;
- b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.

- (4) Az (1)–(3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételeknek is teljesülniük kell:

- a) az ügyleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
- b) az értékpapírosítási pozíciók az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
- c) az alapul szolgáló kitettségek az [értékpapírosítási rendelet] 6. cikke (2) bekezdése a) pontjában meghatározott követelményeknek megfelelő módon jogilag elkülönülnek az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől és hitelezőitől;

- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem tart fenn magának ellenőrzést az alapul szolgáló kitettségek felett. Az értékpapírosítást kezdeményező alapul szolgáló kitettségek feletti ellenőrzése fenntartásának minősül, ha az intézmény a megelőzően átruházott kitettségeket visszavásárolhatja a kedvezményezettől abból a célból, hogy ily módon nyereséget realizáljon, vagy ha egyéb módon köteles visszavenni az átruházott kockázatot. Önmagában nem minősül a kitettségek feletti ellenőrzés fenntartásának az, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény fenntartja magának az alapul szolgáló kitettségek kezelésével kapcsolatos jogokat vagy kötelezettségeket;
 - e) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa,
 - ii. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségében bekövetkező romlás esetén növelik az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak fizetendő hozamot, vagy más módon javítják az értékpapírosítási pozíciókat;
 - f) adott esetben az üzleti dokumentáció egyértelműen megállapítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhat vissza, strukturálhat át vagy helyettesíthet alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel a szokásos piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekük szem előtt tartásával, szabad és független felekként járnak el (arm's length – piaci feltételek szerinti ügylet);
 - g) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén az opciók jog eleget tesz az alábbi feltételeknek is:
 - i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,
 - iii. nem teheti lehetővé a veszteségeknek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és más módon sem teheti lehetővé a hitelminőség javítását;
 - h) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés b)–g) pontjában foglalt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá a (3) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi alkalmazásáról.
- (6) Az EBH nyomon követi a hagyományos értékpapírosítások során végrehajtott, e cikk szerinti jelentős kockázátátruházások elismerésével kapcsolatos felügyeleti

gyakorlatokat, és megállapításait 2017. december 31-ig jelentésben foglalja össze a Bizottság számára. A Bizottság, adott esetben figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el az alábbiak további pontosítására:

- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételei a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
- b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” értelmezése az illetékes hatóságok által elvégzendő, a (2) bekezdés utolsó előtti albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljára;
- c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésével kapcsolatos követelmények, amelyek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező kéri jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

245. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

- (1) Szintetikus értékpapírosítás esetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosított kitettségekhez tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket és – adott esetben – a várható veszteségértékeket a 251. cikk szerint számíthatja ki, ha a következő feltételek egyike teljesül:
 - a) jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban általa megtartott minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.
- (2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:
 - a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által tartott köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és teljesülnek a következő feltételek:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező bizonyítani tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségen ésszerűen várható veszteséget,
 - ii. az értékpapírosításban nincs köztes (mezzanine) pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény ezzel az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

E bekezdés alkalmazásában az az értékpapírosítási pozíció tekintendő köztes (mezzanine) értékpapírosítási pozíciónak, amely megfelel a 244. cikk (2) bekezdésének utolsó albekezdésében megállapított követelményeknek.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházzanak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben bizonyítani tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek a kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény az alábbi feltételeknek eleget tesz:
- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a kockázat átruházásának értékelésére;
 - b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.
- (4) Az (1)–(3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételeknek is teljesülniük kell:
- a) az ügyleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
 - b) a hitelkockázati fedezet, amely által a hitelkockázatot átruházzák, megfelel a 249. cikkben foglaltaknak;
 - c) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. esetében jelentős a kikötött küszöbérték, mely alatt a hitelkockázati fedezet hitelkockázati esemény bekövetkezésekor nem hívható le,
 - ii. lehetővé teszik a hitelkockázati fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlásakor,
 - iii. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségek összetételét a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa,
 - iv. az intézmény hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növelik az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;
 - d) a hitelkockázati fedezet az összes vonatkozó joghatóságban érvényesíthető;
 - e) adott esetben az ügyleti dokumentáció egyértelműen megállapítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhat vissza, strukturálhat át vagy helyettesíthet alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel a szokásos piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekük szem előtt tartásával, szabad és független felekként járnak el (arm's length – piaci feltételek szerinti ügylet);
 - f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén az opciós jog eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:

- i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,
 - iii. nem teheti lehetővé a veszteségeknek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által az értékpapírosításban tartott más pozíciókra történő allokálásának elkerülését, és más módon sem teheti lehetővé a hitelminőség javítását;
- g) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés b)–f) pontjában foglalt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak folyamatosan tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá a (4) bekezdésben foglalt lehetőség intézmények általi igénybevételéről.
- (6) Az EBH nyomon követi a szintetikus értékpapírosítások során végrehajtott, e cikk szerinti jelentős kockázátátruházások elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatokat, és megállapításait 2017. december 31-ig jelentésben foglalja össze a Bizottság számára. A Bizottság, adott esetben figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat, felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el az alábbiak további pontosítására:
- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételei a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
 - b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” értelmezése az illetékes hatóságok által elvégzendő, a (2) bekezdés utolsó előtti albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljára;
 - c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésével kapcsolatos követelmények, amelyek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező kéri jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

246. cikk

A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezésekkel kapcsolatos operatív követelmények

Amennyiben az értékpapírosítás rulírozó kitettségeket és gyorsított visszafizetésre vonatkozó vagy ehhez hasonló rendelkezéseket tartalmaz, csak akkor tekinthető úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jelentős hitelkockázatot ruházott át, ha teljesülnek a 244. és 245. cikkben meghatározott feltételek, és – amennyiben életbe lép – a gyorsított visszafizetésre vonatkozó rendelkezés:

- a) nem rendeli alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó előre sorolt vagy egyenrangú (pari passu) követelését más befektetők követeléseinek;
- b) nem rendeli még inkább alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó követelését más felek követeléseinek;
- c) nem növeli más módon az intézmény alapul szolgáló rulírozó kitettségekből származó veszteségeknek való kitettségét.

3. SZAKASZ

A KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉGÉRTÉKEK SZÁMÍTÁSA

1. ALSZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

247. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

- (1) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át a 2. szakasz alapján, az intézmény:
 - a) hagyományos értékpapírosítás esetén kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és adott esetben a várható veszteségértékeknek a számításából az alapul szolgáló kitettségeket;
 - b) szintetikus értékpapírosítás esetén az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk alapján számíthatja ki.
- (2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény úgy döntött, hogy alkalmazza az (1) bekezdést, az értékpapírosításban esetlegesen általa tartott pozíciókra vonatkozóan az e fejezetben meghatározottaknak megfelelően kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem ruházott át jelentős hitelkockázatot, vagy úgy döntött, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, az alapul szolgáló kitettségeket továbbra is úgy szerepelteti a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításánál, mintha azokat nem értékpapírosította volna.
- (3) Ha egy értékpapírosítási ügylet több különböző ügyletrészsorozatában lévő pozíciókkal szemben áll fenn kitettség, akkor minden egyes ügyletrészsorozattal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni. Az értékpapírosításhoz hitelkockázati fedezetet nyújtót értékpapírosítási pozícióval rendelkezőként kell kezelni. Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási kitettség is, amely azon származtatott kamatlábszerződésből vagy devizaszerződésből ered, amelyet az intézmény az ügylet során kötött.
- (4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció nem került levonásra az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján, a 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell számítani az intézmény kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe.
- (5) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a pozíció 248. cikk alapján kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni a vonatkozó teljes kockázati súllyal.
- (6) A teljes kockázati súlyt az e fejezetben meghatározott kockázati súly és a 270a. cikk szerinti esetleges addicionális kockázati súly összegeként kell meghatározni.

248. cikk
Kitettségérték

- (1) Az értékpapírosítási pozíció kitettségértékét az alábbiak szerint kell kiszámítani:
- a) a mérleg szerinti értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkel összhangban az értékpapírosítási pozíciókon elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti érték;
 - b) a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke az adott értékpapírosítási pozíciónak az esetleges alkalmazandó, a 110. cikk szerinti hitelkockázati kiigazítások levonásával számított névértéke, az e fejezetben meghatározott releváns hitel-egyenértékesítési tényezővel megszorozva. Eltérő rendelkezés hiányában ez a hitel-egyenértékesítési tényező 100 %;
 - c) valamely értékpapírosítási pozíciónak a II. mellékletben felsorolt származtatott eszközökből eredő partnerkockázatához kapcsolódó kitettségértékét a 6. fejezet alapján kell megállapítani.

- (2) Ha az intézmény egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor csak egy pozíciót kell figyelembe vennie.

Ha a pozíciók részben fedik egymást, az intézmény két részre bonthatja a pozíciót, és az átfedést az első albekezdésnek megfelelően csak az egyik részhez kapcsolódóan veheti figyelembe. Ettől eltérően az intézmény kezelheti a pozíciókat teljes mértékben egymást átfedőként, és a tőkekövetelmény kiszámítása céljából kiterjesztheti azt a pozíciót, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitettségértékeket eredményezi.

Az intézmény elismerhet továbbá átfedést a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény és a kereskedési könyvön kívüli értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény között is, feltéve hogy az intézmény ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.

E bekezdés alkalmazásában két pozíciót akkor kell átfedőnek tekinteni, ha kölcsönösen kiegyenlítik egymást úgy, hogy az intézmény az egyik pozícióból eredő veszteséget a másik pozícióhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítése révén képes fedezni.

- (3) Amennyiben az ABCP-pozíciókra a 270c. cikk vonatkozik, akkor az intézmény az ABCP kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, feltéve, hogy ez a likviditási hitelkeret a programban kibocsátott ABCP 100 %-ára fedezetet nyújt, és ez a likviditási hitelkeret a veszteségviselési rangsorban az ABCP-vel megegyező helyen áll (pari passu) úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak. Amennyiben az intézmény az e bekezdésben meghatározott előírásokat alkalmazta, erről tájékoztatja az illetékes hatóságokat. Az e bekezdésben meghatározott 100 %-os fedezet kiszámításához az intézmény figyelembe vehet az ABCP-programban levő más likviditási kereteket, feltéve, hogy az ABCP-vel egymást átfedő pozíciókat alkotnak.

Értékpapírosítási pozíciók hitelkockázat-mérséklésének elismerése

- (1) Az intézmények – amennyiben teljesülnek az e fejezetben és a 4. fejezetben a hitelkockázat-mérséklésre vonatkozóan meghatározott követelmények – valamely értékpapírosítási pozíció tekintetében elismerhetnek előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.
- (2) Az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet arra a pénzügyi biztosítékra korlátozódik, amely figyelembe vehető a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítása során, ahogy arról a 4. fejezet rendelkezik; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.
- Az elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelfedezet és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelfedezetet nyújtók köre azokra korlátozódik, amelyek a 4. fejezet alapján elismerhetők; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele továbbá a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.
- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, a 201. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában felsorolt elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelfedezetet nyújtóknak elismert külső hitelminősítő intézet olyan hitelminősítésével kell rendelkezniük, amely a hitelfedezet első elismerésének időpontjában 2-es vagy jobb, majd a későbbiekben 3-as vagy a feletti hitelminőségi besorolásnak felelt meg. Az ebben az albekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó az elismert központi szerződő felekre.
- Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettség tekintetében az IRB-módszert alkalmazzák, az elismerhetőség első albekezdésnek megfelelő értékelését a fedezetnyújtó PD-értéke és a 136. cikkben említett hitelminőségi besorolásoknak megfelelő PD közötti egyenlőség alapján végezhetik el.
- (4) A (2) bekezdéstől eltérve, a különleges célú gazdasági egységek elismert fedezetnyújtóknak tekinthetők abban az esetben, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a különleges célú gazdasági egység a 4. fejezetnek megfelelően elismert pénzügyi biztosítéknak minősülő eszközöket birtokol;
 - b) az a) pontban említett eszközökkel összefüggésben nincsenek érvényben az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet igénybe vevő intézmény követeléseinél vagy függő követeléseinél előbbre sorolt vagy azokkal egyenrangú (pari passu) követelések vagy függő követelések; továbbá
 - c) a pénzügyi biztosíték elismeréséhez szükséges, a 4. fejezetben meghatározott összes követelmény teljesül.
- (5) E bekezdés alkalmazásában az esetleges devizanem-eltérések és lejárat eltérések miatt a 4. fejezet szerint korrigált fedezeti összegnek (G_A) az említett eszközök volatilitással korrigált piaci értékére kell korlátozódnia, a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a sztenderd módszer szerint meghatározott kockázati súlyát (g) pedig annak a kockázati súlynak a súlyozott átlagaként kell meghatározni, amelyet az említett eszközökre mint pénzügyi biztosítékokra a sztenderd módszer szerint alkalmazni kellene.

- (6) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció esetében teljes hitelkockázati fedezet érvényesül, a következő követelmények alkalmazandók:
- a) a hitelfedezetet nyújtó intézmény a hitelfedezetben részesülő értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettséértékét a 3. alszakasznak megfelelően úgy számítja ki, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;
 - b) a fedezetet vásárló intézmény a kockázattal súlyozott kitettséértékét a 4. fejezet alapján számítja ki.
- (7) Részleges hitelfedezet esetében az alábbi követelményeknek kell eleget tenni:
- a) a hitelfedezetet nyújtó intézmény a hitelfedezetben részesülő pozíciórészt értékpapírosítási pozícióként kezeli, és a kockázattal súlyozott kitettséértékét a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8) és a (9) bekezdésre is figyelemmel úgy számítja ki, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;
 - b) a hitelfedezetet vásárló intézmény az a) pontban említett fedezett pozíció kockázattal súlyozott kitettséértékét a 4. fejezet alapján számítja ki. Az intézmény az értékpapírosítási pozíció hitelfedezetben nem részesülő részét különálló értékpapírosítási pozícióként kezeli, és a kockázattal súlyozott kitettséértékét a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8) és a (9) bekezdésre is figyelemmel számítja ki.
- (8) A 3. alszakasz szerinti, az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszerét (SEC-IRBA) vagy az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (SEC-SA) használó intézmények az alsó veszteségviselési határt (A) és a felső veszteségviselési határt (D) külön-külön határozzák meg a (7) bekezdésnek megfelelően kapott egyes pozíciókra, mintha azokat az ügylet kezdeményezésekor különálló értékpapírosítási pozíciókként bocsátották volna ki. A K_{IRB} vagy a K_{SA} értékét az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek eredeti halmazának figyelembevételével kell kiszámítani.
- (9) A 3. alszakasz szerinti, az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (SEC-ERBA) használó intézmények a következőképpen számítják ki a kockázattal súlyozott kitettséértékét a (7) bekezdésnek megfelelően kapott pozíciókra:
- a) amennyiben a pozíció a veszteségviselési rangsorban előrébb sorolt, az eredeti értékpapírosítási pozíció kockázati súlyát kell hozzárendelni;
 - b) amennyiben a pozíció a veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt, a 261. cikk (7) bekezdése szerinti származtatott minősítés rendelhető hozzá. ha nincs lehetőség származtatott minősítés alkalmazására, az intézmény az alábbiak közül a magasabb kockázati súlyt alkalmazza:
 - i. a (8) bekezdés és a 3. alszakasz szerint a SEC-SA alkalmazásával kapott kockázati súly; vagy
 - ii. az eredeti értékpapírosítási pozíció SEC-ERBA szerinti kockázati súlya.

Burkolt támogatás

- (1) Az az értékpapírosítást kezdeményező intézmény, amely a 2. szakasz szerinti értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át, valamint a szponzor intézmény a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan nem nyújthat támogatást az értékpapírosításhoz a befektetők potenciális, illetve tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy ügylet nem tekinthető támogatásnak, ha azt a jelentős kockázat átruházásának vizsgálatánál megfelelően figyelembe vették, és ha mindkét fél saját érdekében eljárva, önálló és független félként hajtotta végre az ügyletet (arm's length – piaci feltételek szerinti ügylet). E célból az intézmény végrehajtja az ügylet teljes hitel-felülvizsgálatát, és figyelembe veszi legalább a következők mindegyikét:
 - a) a visszavásárlási ár;
 - b) az intézmény tőke- és likviditási pozíciója a visszavásárlás előtt és után;
 - c) az alapul szolgáló kitettségek teljesítménye;
 - d) az értékpapírosítási pozíciók teljesítménye;
 - e) a támogatások hatása az értékpapírosítást kezdeményezőnél a befektetők vonatkozásában várhatóan felmerülő veszteségekre.
- (3) Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény és a szponzor intézmény értesíti az illetékes hatóságot bármely, a (2) bekezdés szerinti értékpapírosítással kapcsolatban megkötött ügyletről.
- (4) Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy e cikk alkalmazásában mi minősül piaci feltételek szerinti ügyletnek, és milyen ügylet nem irányul támogatás nyújtására.
- (5) Ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy a szponzor intézmény valamely értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az intézmény a szóban forgó értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy vonja be a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és közzéteszi a következőket:
 - a) annak tényét, hogy az (1) bekezdést megsértve támogatást nyújtott az értékpapírosításhoz; továbbá
 - b) a nyújtott támogatásnak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatását.

Szintetikus értékpapírosítás során értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása az értékpapírosítást kezdeményező intézménynél

- (1) Az alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása során a szintetikus értékpapírosítást kezdeményező intézménynek adott esetben az e szakaszban meghatározott számítási módszereket kell alkalmaznia a 2. fejezetben meghatározottak helyett. A kockázattal súlyozott kitettségértéket és a várható veszteségértéket a 3. fejezet alapján kiszámító intézmények esetében az ilyen kitettségekhez tartozó várható veszteségértéket nullának kell tekinteni.

- (2) Az első bekezdésben megállapított követelmények az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek teljes halmazára alkalmazandók. A 252. cikkre is figyelemmel az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításba bevont valamennyi ügyletrészsorozat vonatkozásában a kockázattal súlyozott kitettségértékeket e szakasz rendelkezései alapján számítja ki, ideértve azokat a pozíciókat is, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 249. cikk alapján hitelkockázat-mérséklést tud elismerni. A hitelkockázat-mérséklésben részesülő pozíciókra alkalmazandó kockázati súlyt a 4. fejezetnek megfelelően módosítani lehet.

252. cikk

Lejárat eltérések kezelése szintetikus értékpapírosítás során

A kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 251. cikk szerinti kiszámítása céljából az alábbiak szerint kell kiszámítani a kockázat átruházását lehetővé tevő hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kitettségek közötti lejárat eltéréseket:

- az alapul szolgáló kitettségek lejáratának a leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát kell tekinteni, ami nem haladhatja meg az öt évet. A hitelkockázati fedezet lejáratát a 4. fejezet szerint kell megállapítani;
- az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek figyelmen kívül kell hagynia minden lejárat eltérést a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor azon értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekre e szakasz alapján 1250 %-os kockázati súlyt alkalmaztak. A fennmaradó pozíciók esetében a lejárat eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni, a következő képlet alapján:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

ahol:

RW^*	=	a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában;
RW_{Ass}	=	az alapul szolgáló kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettségértéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;
RW_{SP}	=	a 251. cikk szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségérték a lejárat eltérés figyelmen kívül hagyásával;
T	=	az alapul szolgáló kitettség lejárata években kifejezve;
t	=	a hitelkockázati fedezet lejárata években kifejezve;
t^*	=	0,25

253. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentése

- (1) Az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekhez e szakasz szerint 1250 %-os kockázati súlyt rendeltek, az intézmények a pozícióknak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításánál történő figyelembevétele helyett e pozíciók kitettségértékét a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonhatják az

elsődleges alapvető tőkéből. Ebből a célból a kitettségérték kiszámításánál a 249. cikknek megfelelően figyelembe lehet venni az elismert, előre rendelkezésre bocsátott fedezetet.

- (2) Amennyiben az intézmény él az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, akkor a 268. cikkben meghatározott összegből levonhatja a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levont összeget mint maximális tőkekövetelményt, amelyet akkor kellene számításba venni az alapul szolgáló kitettségek tekintetében, ha nem kerültek volna értékpapírosításra.

2. ALSZAKASZ

A MÓDSZEREK ÉS KÖZÖS PARAMÉTEREK HIERARCHIÁJA

254. cikk

A módszerek hierarchiája

- (1) Az intézmények a 3. alszakaszban meghatározott módszerek egyikét használják az értékpapírosításba bevont valamennyi pozícióra vonatkozóan a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására.
- (2) A 3. alszakaszban meghatározott módszereket az alábbi hierarchiának megfelelően kell alkalmazni:
- a) az intézmény a belső minősítésen alapuló módszert (SEC-IRBA) alkalmazza a 258. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén;
 - b) amennyiben a SEC-IRBA nem alkalmazható, az intézmény a külső minősítésen alapuló módszert (SEC-ERBA) alkalmazza a minősített pozíciók, vagy olyan pozíciók esetén, amelyeknél a 261. és a 262. cikknek megfelelően származtatott minősítést lehet alkalmazni;
 - c) amennyiben a SEC-ERBA nem alkalmazható, az intézménynek a sztenderd módszert (SEC-SA) kell alkalmaznia a 263. és a 264. cikknek megfelelően.
- (3) A (2) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmény az értékpapírosításban meglévő valamennyi pozíciójához használhatja a SEC-SA-t a SEC-ERBA helyett, amennyiben a SEC-ERBA alkalmazásából eredő kockázattal súlyozott kitettségérték aránytalan az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekbe ágyazott hitelkockázathoz képest. Ha az intézmény úgy dönt, hogy e bekezdéssel összhangban a SEC-SA-t alkalmazza, haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot. Ha az intézmény e bekezdéssel összhangban a SEC-SA-t alkalmazta, az illetékes hatóság előírhatja számára eltérő módszer alkalmazását.
- (4) A (2) bekezdés sérelme nélkül, az intézmények egy ABCP-programbeli nem minősített pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához használhatják a 266. cikk szerinti belső értékelési módszert (IAA), amennyiben teljesülnek a 265. cikkben meghatározott feltételek.
- (5) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézmények a 263. cikknek megfelelően a SEC-SA-t alkalmazzák a 269. cikkben meghatározott módosításokkal.
- (6) Minden egyéb esetben az értékpapírosítási pozíciókhoz 1250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.
- (7) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a kapott értesítésekről és a (3) bekezdésnek megfelelően hozott határozatokról. Az EBH monitorozza a (3)

bekezdéssel összefüggő gyakorlatok teljes körét, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

255. cikk

A K_{IRB} és a K_{SA} meghatározása

- (1) Amennyiben az intézmény alkalmazza a 3. alszakasz szerinti SEC-IRBA-t, a K_{IRB} értékét a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően számítja ki.
- (2) Az intézmény úgy határozza meg a K_{IRB} értékét, hogy azon kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 3. fejezetnek megfelelően számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, megszorozza az 1. fejezet szerinti, alkalmazandó tőkemegfelelési mutatóval, és osztja az alapul szolgáló kitettségek értékével. A K_{IRB} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számmal kell meghatározni.
- (3) A K_{IRB} kiszámítása céljából az alapul szolgáló kitettségekre a 3. fejezetnek megfelelően kiszámítandó kockázattal súlyozott kitettségértékek magukban foglalják a következőket:
 - a) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó várható veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint még részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket; továbbá
 - b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez tartozó váratlan veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket;
- (4) Az intézmény az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a vásárolt követelések tőkekövetelményének kiszámítására vonatkozóan a 3. fejezetben meghatározott előírásoknak megfelelően is kiszámíthatja. E célból a lakossági kitettségeket vásárolt lakossági követelésként, a nem lakossági kitettségeket pedig vásárolt vállalati követelésként kell kezelni.
- (5) Az intézmények külön számítják ki a K_{IRB} értékét az olyan értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeinek felhígulási kockázata esetében, amelynél a szóban forgó kitettségek felhígulási kockázata jelentős.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során összesítve kezelik, az intézmények a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékét a 3. alszakasz alkalmazásában egyetlen K_{IRB} értékévé vonják össze. Amennyiben a hitel- vagy felhígulási kockázatból származó veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során nem összesítve kezelik, az intézménynek módosítania kell az előző bekezdésben meghatározott kezelést, hogy prudens módon összevonja a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékeket.

- (6) Ha az intézmény a 3. alszakasz szerinti SEC-SA-t alkalmazza, a K_{SA} értékét úgy számítja ki, hogy 8 %-kal megszorozza azokat a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően az alapul számított kitettségekre számítanak ki úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és

osztja az alapul szolgáló kitettségek értékével. A K_{SA} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számmal kell meghatározni.

E bekezdés alkalmazásában az intézmények az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékét a 34. és a 110. cikk szerinti egyedi hitelkiigazítások és további értékkiigazítások nettósítása, valamint más szavatolótőke-csökkentések nélkül számítják ki.

- (7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában, ha az értékpapírosítási struktúra különleges célú gazdasági egység alkalmazását foglalja magában, akkor a különleges célú gazdasági egység értékpapírosításhoz kapcsolódó valamennyi kitettséget alapul szolgáló kitettségként kell kezelni. Az előző sérelme nélkül az intézmény a K_{IRB} vagy a K_{SA} kiszámítása céljából kizárhatja a különleges célú gazdasági egység kitettségeit az alapul szolgáló kitettségek halmazából, ha a különleges célú gazdasági egység kitettségeinek kockázata nem jelentős, vagy ha az nem befolyásolja az intézmény értékpapírosítási pozícióit.

Szintetikus értékpapírosítás esetében azokat a jelentős bevételeket, melyek olyan hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kibocsátásából vagy a különleges célú gazdasági egység egyéb fedezett kötelezettségeiből származnak, amelyek az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének biztosítékaként szolgálnak, be kell vonni a K_{IRB} vagy K_{SA} kiszámításába, ha a biztosíték hitelkockázatára az ügyletrészsorozatonkénti veszteségelosztás vonatkozik.

- (8) Az (5) bekezdés harmadik albekezdésének alkalmazásában az EBA az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó K_{IRB} értékeinek összevonására vonatkozó megfelelő módszerekhez, amennyiben ezeket a kockázatokat az értékpapírosítás során nem kezelik összesített módon.

256. cikk

Az alsó veszteségviselési határ (attachment point – A) és a felső veszteségviselési határ (detachment point – D) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézmény az alsó veszteségviselési határt (A) abban a küszöbértékben állapítja meg, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül megkezdődne a veszteségeknek a vonatkozó értékpapírosítási pozícióhoz való elosztása.

Az alsó veszteségviselési határt (A) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettséghez fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt vagy azzal egyenrangú (pari passu) valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (2) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézmény a felső veszteségviselési határt (D) abban a küszöbértékben állapítja meg, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül a veszteségek a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatban a kölcsöntőke teljes veszteségét eredményeznék.

A felső veszteségviselési határt (D) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettséghez fennálló egyenlegének a

vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségeinek fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézmény a túlfedezetet és az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámmlákat ügyletrészsorozatként, az ilyen tartalékszámmlákat alkotó eszközöket pedig alapul szolgáló kitettséggént kezeli.
- (4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézmény figyelmen kívül hagyja az előre nem rendelkezésre bocsátott olyan tartalékszámmlákat és eszközöket, amelyek nem biztosítanak hitelminőség-javítást, például a csak likviditási támogatást jelentőket, a deviza- vagy kamatcsereügyleteket és a szóban forgó értékpapírosítási pozíciókhoz kapcsolódó készpénzbiztosíték-számmlákat. Az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámmlák és a hitelminőség-javítást biztosító eszközök esetében az intézmény a számmláknak vagy eszközöknek csak a veszteségviselő részét kezeli értékpapírosítási pozícióként.

257. cikk

Az ügyletrészsorozat lejáratának (M_T) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában és a (3) bekezdésre is figyelemmel az intézmény egy ügyletrészsorozat lejáratát a következőképpen állapíthatja meg:

- a) az ügyletrészsorozat keretében esedékes szerződés szerinti kifizetések lejáratának súlyozott átlagaként a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

ahol CF_t a kötelezett által t időszak során teljesítendő valamennyi szerződés szerinti kifizetést (kölcsöntőke, kamatfizetés és díjak) jelöli; vagy

- b) az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejáratú ideje szerint, a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80\%,$$

ahol M_L az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejáratú ideje.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény egy ügyletrészsorozat lejáratának (M_T) meghatározásához csak akkor használja az (1) bekezdés b) pontja szerinti jogilag rögzített végső lejáratú időt, ha az ügyletrészsorozat keretében esedékes szerződés szerinti kifizetések feltétele az alapul szolgáló kitettségek tényleges teljesítménye, vagy e kifizetések e kitettségek tényleges teljesítményének függvényében alakulnak.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az ügyletrészsorozat lejáratát M_T minden esetben egyéves alsó és öt éves felső határ figyelembevételével kell meghatározni.
- (4) Amennyiben az intézmény szerződésből adódóan válhat kitetté az alapul szolgáló kitettségekből eredő lehetséges veszteségnek, az intézménynek az értékpapírosítási pozíció lejáratát a szóban forgó kitettségek leghosszabb lejáratának figyelembevételével kell meghatározni. Rulírozó kitettségek esetében a rulírozó időszak alatt hozzáadható kitettség szerződés szerinti lehetséges leghosszabb fennmaradó lejáratát kell figyelembe venni.

3. ALSZAKASZ

A KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉGÉRTÉK KISZÁMÍTÁSÁNAK MÓDSZEREI

258. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer (SEC-IRBA) használatának feltételei

- (1) Az intézmények akkor használják a SEC-IRBA-t egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) a pozíciót IRB-halmaz vagy vegyes halmaz fedezi, és az utóbbi esetben az intézmény a 3. szakasznak megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kockázattal súlyozott kitettségérték legalább 95 %-ára;
 - b) az intézmény számára elegendő nyilvánosan hozzáférhető információ áll rendelkezésre az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeire vonatkozóan ahhoz, hogy ki tudja számítani a K_{IRB} értéket; továbbá
 - c) az intézmény számára nincs megtiltva a SEC-IRBA (2) bekezdés szerinti alkalmazása egy meghatározott értékpapírosítási pozícióval összefüggésben.
- (2) Az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják a SEC-IRBA használatát, ha az értékpapírosítás nagyon összetett vagy kockázatos jellemzőkkel rendelkezik. Ezzel összefüggésben nagyon összetett vagy kockázatos jellemzőnek tekinthetők a következők:
- a) az olyan hitelminőség-javítás, amely a kölcsöntőke-törlesztés vagy a kamatfizetés nemteljesítéséből eredő portfólióveszteségektől eltérő okból erodálódhat;
 - b) a halmazok olyan kitettségekből állnak, amelyek belső korrelációja egy ágazatra vagy földrajzi területre való koncentráció következtében nagyfokú;
 - c) olyan ügyletek, amelyek esetében az értékpapírosítási pozíciók visszafizetése nagyban függ olyan kockázati tényezőktől, amelyeket a K_{IRB} nem tartalmaz;
 - d) az ügyletrészsorozatok közötti nagyon összetett veszteségelosztások.

259. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a SEC-IRBA szerint

- (1) A SEC-IRBA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{ha } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ha } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right]$$

$$\text{ha } A < K_{IRB} < D$$

ahol:

K_{IRB} az alapul szolgáló kitettségek halmazának 255. cikk szerinti tőkekövetelménye
D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ
A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

ahol:

$$p = \max [0.3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

ahol:

N az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő kitettségek (4) bekezdés szerint kiszámított tényleges száma

LGD az alapul szolgáló kitettségek halmazának (5) bekezdés szerint kiszámított, kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátája

MT az ügyletrézsorozat 257. cikk szerint meghatározott lejárata

Az A, B, C, D és E paramétereket a következő áttekintő táblázat alapján kell meghatározni:

		A	B	C	D	E
Vállalati	Előre sorolt , granuláris (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Előre sorolt , nem granuláris (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nem előre sorolt , granuláris (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nem előre sorolt , nem granuláris (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Lakossági	Előre sorolt	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nem előre sorolt	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Ha az alapul szolgáló IRB-halmaz lakossági és nem lakossági kitettségeket egyaránt tartalmaz, a halmazt egy lakossági és egy nem lakossági alhalmazra kell bontani, és minden egyes alhalmazra különálló p paramétert (valamint a megfelelő inputparamétereket – N, K_{IRB} és LGD) kell becsülni. Ezt követően az egyes alhalmazok p paraméterei és az egyes alhalmazokban levő kitettségek nominális értéke alapján ki kell számítani az ügyletre vonatkozó p paraméter súlyozott átlagát.
- (3) Amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t vegyes halmazra alkalmazza, a p paraméter kiszámításához csak az IRB-módszerhez tartozó alapul szolgáló

kitettségeket veheti figyelembe. E célból figyelmen kívül kell hagyni a sztenderd módszerhez tartozó alapul szolgáló kitettségeket.

- (4) A kitettségek tényleges számát (N) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol EAD_i a halmaz i-edik eszközéhez kapcsolódó nemteljesítéskori kitettség.

Az ugyanazon kötelezettel szembeni többszörös kitettségeket össze kell vonni, és egy kitettséggel kell tekinteni.

- (5) A kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

LGD_i az i-edik kötelezettel szembeni összes kitettség átlagos LGD értéke.

Amennyiben a vásárolt követelések hitel- és felhígulási kockázatát az értékpapírosításon belül összevonva kezelik, az LGD érték a hitelkockázat LGD értékének és 100 % felhígulási kockázati LGD-értéknek a súlyozott átlaga. Ehhez a kockázati súlyokat a hitelkockázat, illetve a felhígulási kockázat különálló IRB-tőkekövetelményei képezik. E célból amennyiben a hitel- vagy a felhígulási kockázatból eredő veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy [túlfedezet] áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

- (6) Ha a legnagyobb alapul szolgáló kitettség aránya (C_1) a halmazon belül legfeljebb 3 %, az intézmény az N és az LGD-k kitettséggel súlyozott átlagának kiszámításához használhatja a következő egyszerűsített módszert:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$LGD = 0,50$

ahol

C_m a legnagyobb m kitettség részaránya a halmazon belül (például a 15 %-os részarány 0,15-os értéknek felel meg); továbbá

az „m” értéket az intézmény határozza meg.

Ha csak C_1 áll rendelkezésre, és értéke legfeljebb 0,03, az intézmény az LGD értékét 0,5-ben, N értékét pedig $1/C_1$ -ben állapíthatja meg.

- (7) Ha a pozíció vegyes halmazon alapul, és az intézmény a 258. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitettségértékek legalább 95 %-ára, az intézmény az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó tőkekövetelményt a következőképpen számítja ki:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

ahol

d azon alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének az összes alapul szolgáló kitettség kitettségértékéhez képest mért százalékos aránya, amelyekre vonatkozóan a bank a K_{IRB} értékét ki tudja számítani; továbbá

K_{IRB} és K_{SA} a 255. cikk szerint meghatározott.

- (8) Amennyiben az intézmény származtatott ügylet formájában lévő értékpapírosítási pozícióval rendelkezik, a származtatott ügylethez származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikknek megfelelően kiszámított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

260. cikk

STS-értékpapírosítások kezelése a SEC-IRBA szerint

A SEC-IRBA keretében egy STS-értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 259. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előre sorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10%.

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

261. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a külső minősítésen alapuló módszer szerint (SEC-ERBA)

- (1) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének SEC-ERBA szerinti kiszámításához a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az e cikk szerinti alkalmazandó kockázati súllyal.
- (2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- (3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a 2. táblázatban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazni adott esetben az ügyletrészsorozat 257. cikk és a (4) bekezdés szerinti lejáratával, valamint a nem előre sorolt ügyletrészsorozatok (5) bekezdés szerinti szélességével kiigazítva:

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előre sorolt ügyletrészsorozat		Nem előre sorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejáratát (M_T)		Ügyletrészsorozat lejáratát (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	15%	20 %	15%	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1050 %
16	380 %	420 %	1130 %	1130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- (4) Azon ügyletrészsorozatok kockázati súlyának meghatározásához, amelyek lejáratát egy és öt év között van, az intézmény lineáris interpolációt alkalmaz az egyéves és ötéves lejáratokra a 2. táblázatnak megfelelően alkalmazandó kockázati súlyok között.

- (5) Az intézmény a nem előre sorolt ügyletrészsorozatok kockázati súlyának megállapítása során a következő módon veszi figyelembe az ügyletrészsorozat szélességét:

$$RW = [RW \text{ a lejárat alapján a (4) bekezdés szerint kiigazítva}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

ahol

T = az ügyletrészsorozat szélessége ($D - A$)

ahol

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

- (6) A nem előre sorolt ügyletrészsorozatok (3)–(5) bekezdés alapján kiszámított kockázati súlyára 15 %-os alsó határérték vonatkozik. Továbbá az így kapott kockázati súly nem lehet kisebb ugyanazon értékpapírosítás előre sorolt, ugyanolyan hitelminősítésű és lejáratú hipotetikus ügyletrészsorozatának kockázati súlyánál.
- (7) Származtatott minősítés alkalmazásához az intézményeknek a nem minősített pozíciókhoz egy olyan minősített referenciapozíció hitelminősítésével egyenértékű

származtatott hitelminősítést kell rendelniük, amely teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:

- a) a referenciapozíció minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a nem minősített értékpapírosítási pozícióval, vagy – egyenrangú pozíció hiányában – a referenciapozíció közvetlenül alárendelt a nem minősített pozícióhoz képest.
- b) a referenciapozíció nem részesül harmadik fél által nyújtott olyan garanciában vagy egyéb hitelminőség-javításban, melyek a nem minősített pozíció esetében nem állnak rendelkezésre;
- c) a referenciapozíció lejáratát megegyezik a szóban forgó nem minősített pozíció lejáratával vagy hosszabb annál;
- d) az intézmény a származtatott minősítéseket rendszeresen aktualizálja annak érdekében, hogy azok tükrözzék a referenciapozíció hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

262. cikk

STS-értékpapírosítások kezelése a SEC-ERBA szerint

- (1) A SEC-ERBA keretében egy STS-értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 261. cikknek megfelelően kell kiszámítani, figyelemmel az e cikkben meghatározott módosításokra is:
- (2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitétségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a 261. cikk (7) bekezdésének megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	10 %	35 %	70 %	1 250 %

- (3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitétségek esetében vagy olyan esetben, ha a minősítés a 261. cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a kockázati súlyokat a 4. táblázatnak megfelelően kell meghatározni, kiigazítva az ügyletrézsorozat lejáratával (MT) a 257. cikk és a 261. cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előre sorolt ügyletrézsorozatok esetében az ügyletrézsorozat szélességével a 261. cikk (5) bekezdése szerint:

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előre sorolt ügyletrészsorozat		Nem előre sorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejáratára (M_T)		Ügyletrészsorozat lejáratára (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

263. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint (SEC-SA)

- (1) A SEC-SA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1250\% \quad \text{ha } D \leq K_A$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{ha } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{ha } A < K_A < D$$

ahol:

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

K_A a (2) bekezdés szerint számított paraméter

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$$a = -(1 / (p * K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ olyan értékpapírosítási pozíció esetében, amely nem újra-értékpapírosítási pozíció

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában K_A a következőképpen számítandó ki:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

ahol:

K_{SA} az alapul szolgáló halmaz 255. cikk szerint meghatározott tőkekövetelménye

W = a nemteljesítő alapul szolgáló kitettségek névértékei összegének az összes alapul szolgáló kitettség névértékéhez viszonyított aránya. E célból a nemteljesítő kitettség olyan alapul szolgáló kitettség, amelyre a következők valamelyike vonatkozik: i. 90 napja vagy annál régebb óta késedelmes; ii. csőd- vagy fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá tartozik; iii. végrehajtás vagy hasonló eljárás hatálya alá tartozik; vagy iv. az értékpapírosítási dokumentáció alapján nemteljesítő.

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek legfeljebb 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, a K_A kiszámításakor alkalmazhatja a SEC-SA-t a következő kiigazítással:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek több mint 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, az értékpapírosítási pozícióra 1250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

- (3) Ha az intézménynek származtatott eszköz formájában van értékpapírosított pozíciója, ahhoz olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

E bekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott eszközzel, vagy ilyen egyenrangú pozíció hiányában az a pozíció, amely a származtatott eszközhöz képest közvetlenül alárendelt.

264. cikk

STS-értékpapírosítások kezelése a SEC-SA szerint

A SEC-SA keretében egy STS-értékpapírosítás kockázati súlyát a 263. cikknek megfelelően kell kiszámítani, figyelemmel a következő módosításokra is:

az előre sorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$p = 0,5$.

A belső értékelési módszer (IAA) alkalmazási köre és operatív követelményei

- (1) Az intézmények akkor számíthatják ki az ABCP-programokban meglévő nem minősített pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeit a 266. cikk szerinti belső értékelési módszerrel, ha illetékes hatóságaiktól megkapták a (2) bekezdés szerinti engedélyt.
- (2) Az illetékes hatóságok az intézmények számára egyértelműen meghatározott alkalmazási körön belül engedélyezhetik a belső értékelési módszer használatát, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
 - a) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő összes pozíció minősített pozíció;
 - b) a pozíció hitelminőségének belső értékelési módszere egy vagy több külső hitelminősítő intézet nyilvánosan hozzáférhető, azonos típusú értékpapírosítási pozíciók vagy alapul szolgáló kitettségek minősítésére vonatkozó értékelési módszereit tükrözi;
 - c) az intézmény belső értékelési eljárása legalább annyira konzervatív, mint azoknak a külső hitelminősítő intézeteknek a nyilvánosan hozzáférhető értékelései, amelyek külső minősítést adtak az ABCP-program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírokra vonatkozóan, különös tekintettel a stressztényezőkre és egyéb releváns számszerű elemekre;
 - d) az intézmény belső értékelési módszere figyelembe veszi az ABCP-program kereskedelmi értékpapírjait minősítő elismert külső hitelminősítő intézetek által nyilvánosságra hozott valamennyi vonatkozó minősítési módszert, és a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítésének megfelelő minősítési kategóriákat tartalmaz. Az intézmény belső nyilvántartásaiban dokumentálja az arra vonatkozó magyarázatot, hogy az e pontban meghatározott követelményeket milyen módon teljesítik, és rendszeresen frissíti ezt a dokumentumot;
 - e) az intézmény a belső minősítési módszert belső kockázatkezelési célra is alkalmazza, beleértve a döntéshozatali, vezetői információs és a belső tőkeallokációs folyamatokat is;
 - f) belső vagy külső auditorok, külső hitelminősítő intézet, illetve az intézmény belső hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei rendszeresen felülvizsgálják a belső értékelési folyamatot, valamint az intézmény ABCP-programban meglévő kitettségeinek hitelminőségére vonatkozó belső értékelések minőségét;
 - g) az intézmény folyamatosan nyomon követi belső minősítéseinek teljesítményét a belső értékelési módszer teljesítményének értékelése érdekében, és a módszert szükség szerint módosítja, ha a kitettségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettől;
 - h) az ABCP-program a program kezelőjének szóló iránymutatás formájában a kockázatvállalás és felelősség irányítására vonatkozó előírásokat tartalmaz, legalább a következőkre vonatkozóan:
 - i. az i) pont szerinti befogadhatósági kritériumok;

- ii. a likviditási hitelkeretektől és a hitelminőség-javítási keretektől adódó kitettségek típusa és pénzbeli értéke;
 - iii. az ABCP-programban lévő értékpapírosítási pozíciók közötti veszteségmegoszlás;
 - iv. az átruházott eszközök jogi és gazdasági szempontból történő elkülönítése az eszközöket eladó személytől;
- i) az ABCP-program befogadhatósági kritériumai előírják legalább a következőket:
 - i. a lényegesen késedelmes vagy nemteljesítő eszközök megvásárlásának kizárása;
 - ii. az egy kötelezettre vagy földrajzi területre vonatkozó túlzott koncentráció korlátozása;
 - iii. a megvásárolni kívánt eszközök futamidejének korlátozása;
- j) az eszközt eladó hitelkockázati és üzleti profiljának elemzése, ami kiterjed legalább a következőkre:
 - i. az eladó múltbeli és várható pénzügyi teljesítménye;
 - ii. aktuális piaci pozíciója és jövőbeli várható versenyképessége;
 - iii. tőkeszerkezete, pénzáramlása, kamatfedezete és adósságminősítése;
 - iv. kockázatvállalási feltételei, fizető képessége és beszédési folyamatai;
- k) az ABCP-program rendelkezik olyan beszédési szabályzatokkal és folyamatokkal, amelyek figyelembe veszik az állománykezelő működési képességét és hitelminőségét, valamint olyan jellemzőkkel, amelyek csökkentik az eladó, illetve az állománykezelő teljesítményével összefüggő kockázatot. E pont alkalmazásában a teljesítménnyel összefüggő kockázatok csökkenthetők az eladó vagy állománykezelő aktuális hitelminőségén alapuló olyan kiváltó feltételek alkalmazásával, amelyek révén megelőzhető, hogy az eladó, illetve az állománykezelő fizetéseképtelensége esetén az ABCP-program ne férjen hozzá az őt megillető forrásokhoz;
- l) az ABCP-program által megvásárolható eszközök halmazára vonatkozó összesített veszteségbecslés figyelembe veszi az összes potenciális kockázatforrást, például a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot;
- m) amennyiben az eladó által biztosított hitelminőség-javítás mértéke csak a hitellel kapcsolatos veszteségen alapul, és a felhígulási kockázat az adott eszközhalmaz esetében jelentős, az ABCP-program különálló, a felhígulási kockázatra vonatkozó tartalékot foglal magában;
- n) a szükséges hitelminőség-javítási szint meghatározásakor a programnak több évnyi múltbeli információt kell figyelembe vennie, beleértve a veszteségeket, késedelmeket, a felhígulást és a követelések megtérülési idejét;
- o) az alapul szolgáló portfólió potenciális hitelminőség-romlásának mérséklése érdekében az ABCP-program a kitettségek megvásárlására vonatkozó strukturális elemeket tartalmaz. Ezen elemek közé tartozhatnak a további

értékpapír-kibocsátást meggátoló, illetve a meglévő eszközállomány értékesítését kiváltó, adott kitettségalmazra vonatkozó feltételek;

- p) az intézmény értékeli az alapul szolgáló eszközhalmaz jellemzőit, például hitelminősítésének súlyozott átlagát, és megállapítja az egy kötelezettre vagy egy földrajzi területre vonatkozó koncentrációt, valamint az eszközhalmaz granularitását.
- (3) Amennyiben az intézmény belső ellenőrzési, hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei végzik a (2) bekezdés f) pontjában előírt felülvizsgálatot, azok függetlenek az intézmény ABCP-programmal foglalkozó belső egységeitől, és nem állnak kapcsolatban az ügyféllel.
- (4) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a belső értékelési módszer alkalmazására, csak az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén térhetnek vissza az IAA alkalmazási körébe tartozó pozíciók esetében másik módszer alkalmazásához:
- a) az intézmény az illetékes hatóság számára meggyőző módon bemutatta, hogy megfelelő indoka van egy másik módszer alkalmazásához történő visszatérésre;
- b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

266. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása az IAA szerint

- (1) A belső értékelési módszer alapján az intézmény az ABCP-programhoz tartozó nem minősített pozíciót belső értékelése alapján a 265. cikk (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott valamely minősítési kategóriához rendeli. A pozícióhoz ugyanazt a származtatott minősítést kell hozzárendelni, mint amely a 265. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján az adott minősítési kategóriához tartozó hitelminősítés.
- (2) Az (1) bekezdés alapján kapott minősítésnek az első hozzárendelés időpontjában legalább befektetési vagy annál jobb minősítésűnek kell lennie, és azt a kockázattal súlyozott kitettségérték 261. vagy adott esetben 262. cikk szerinti kiszámítása céljából külső hitelminősítő intézet által adott figyelembe vehető hitelminősítésnek kell tekinteni.

4. ALSZAKASZ

AZ ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSI POZÍCIÓKRA VONATKOZÓ FELSŐ HATÁROK

267. cikk

***Előre sorolt értékpapírosítási pozíciók esetében alkalmazandó maximális kockázati súly:
„look through” megközelítés***

- (1) Amennyiben az intézmény mindenkor ismeri az alapul szolgáló kitettségek összetételét, egy előre sorolt értékpapírosítási pozícióhoz olyan maximális kockázati súlyt rendelhet, amely egyenlő az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó azon átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne alkalmazandó, ha az alapul szolgáló kitettségeket nem értékpapírosították volna.
- (2) Alapul szolgáló kitettségek olyan halmazai esetében, amelyekre az intézmény kizárólag a sztenderd módszert vagy az IRB-módszert alkalmazza, a maximális

kockázati súly egyenlő azon kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne a 2. vagy a 3. fejezet szerint alkalmazandó az alapul szolgáló kitettségekre, ha azokat nem értékpapírosították volna.

Vegyes halmazok esetében a maximális kockázati súlyt a következőképpen kell kiszámítani:

- a) amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t alkalmazza, az alapul szolgáló halmaz sztenderd módszerhez tartozó részéhez és IRB-módszerhez tartozó részéhez külön-külön hozzá kell rendelni a vonatkozó módszer szerinti megfelelő kockázati súlyt;
 - b) ha az intézmény a SEC-SA-t vagy a SEC-ERBA-t alkalmazza, az előre sorolt értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó maximális kockázati súlynak egyenlőnek kell lennie az alapul szolgáló kitettségek sztenderd módszer szerinti kockázati súlyának súlyozott átlagával.
- (3) E cikk alkalmazásában az IRB-módszer szerint, a 3. fejezetnek megfelelően alkalmazandó kockázati súly magában foglalja a várható veszteségek alapul szolgáló kitettségeken belüli nemteljesítéskori kitettségekhez viszonyított arányának 12,5-szeresét.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított maximális kockázati súly alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint a kockázati súlyokra vonatkozóan értelemszerűen a 259–264. cikkben meghatározott alsó határ, az előbbit kell alkalmazni.

268. cikk

Maximális tőkekövetelmények

- (1) A SEC-IRBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy más intézmény, vagy a SEC-ERBA-t, illetőleg a SEC-SA-t használó értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor intézmény az általa tartott értékpapírosítási pozícióra azzal a tőkekövetelménnyel egyenlő maximális tőkekövetelményt alkalmazhat, amelyet a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően úgy számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azokat nem értékpapírosították volna. E cikk alkalmazásában az IRB szerinti tőkekövetelmény magában foglalja a szóban forgó kitettségek 3. fejezetnek megfelelően kiszámított várható veszteségét, valamint a váratlan veszteségek 1,06-dal megszorozott összegét.
- (2) Vegyes halmazok esetében a maximális tőkekövetelményt az alapul szolgáló kitettségek IRB és sztenderd módszer szerinti részére vonatkozó, az (1) bekezdésnek megfelelően számított tőkekövetelmények kitettséggel súlyozott átlagaként kell meghatározni.
- (3) A maximális tőkekövetelmény az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeg szorozva a következőképpen kiszámított P tényezővel:
- a) olyan intézmény esetében, amelynek egyetlen ügyletrészsorozatban egy vagy több értékpapírosítási pozíciója van, a P tényező egyenlő az intézmény által az adott ügyletrészsorozatban tartott értékpapírosítási pozíciók névértékének az ügyletrészsorozat névértékéhez viszonyított arányával;
 - b) olyan intézmény esetében, amelynek különböző ügyletrészsorozatokban van értékpapírosítási pozíciója, a P tényező egyenlő az érintett ügyletrészsorozatok figyelembevételével megállapított maximális érdekeltséghányaddal. E célból

az egyes ügyletrészsorozatokra vonatkozó érdekeltséghányadot az a) pontnak megfelelően kell kiszámítani.

- (4) Valamely értékpapírosítási pozíció maximális tőkekövetelményének e cikk szerinti kiszámításakor az értékesítésből származó nyereség teljes összegét és az értékpapírosítási ügyletből származó hitelminőség-javító leválasztott kamatú értékpapír értékét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

5. ALSZAKASZ

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

269. cikk

Újra-értékpapírosítás

- (1) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézmény a 263. cikk szerinti SEC-SA-t alkalmazza a következő módosításokkal:
- a) $W = 0$ a kitettségek alapul szolgáló halmazán belül egy értékpapírosítási ügyletrészsorozathoz kapcsolódó kitettségek esetében;
 - b) $p = 1,5$;
 - c) az így kapott kockázati súlyra 100 %-os alsó határ vonatkozik.
- (2) A K_{SA} értékét az alapul szolgáló értékpapírosítási kitettségekre a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani.
- (3) A 4. alszakaszban meghatározott maximális tőkekövetelmény az újra-értékpapírosítási pozíciókra nem alkalmazható.
- (4) Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek halmaza értékpapírosítási ügyletrészsorozatok és más típusú eszközök alkotta vegyes halmaz, a K_A paramétert a kitettségek egyes alcsoportjaira külön-külön kiszámított K_A érték kitettséggel súlyozott nominális átlagaként kell meghatározni.

270. cikk

Előre sorolt pozíciók a kkv-értékpapírosításban

Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségértéket értelemszerűen a 260., 262. vagy a 264. cikknek megfelelően számíthatja ki, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az értékpapírosítás teljesíti az [értékpapírosítási rendelet] 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az említett bekezdés a) pontjától eltérő követelményeket;
- b) a pozíció előre sorolt értékpapírosítási pozíciónak minősül;
- c) az értékpapírosítás vállalkozásokkal szembeni kitettségek halmazán alapul, és az értékpapírosítás időpontjában a kitettségportfólió egyenlegét legalább 80 %-ban az 501. cikk szerinti, kkv-kkal szembeni kitettség alkotja;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által nem megtartott pozíciókhoz kapcsolódó hitelkockázatot olyan garancia vagy viszontgarancia révén ruházzák át, amely teljesíti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelfedezettel

összefüggésben a 4. fejezetben meghatározott, a hitelkockázat sztenderd módszerére vonatkozó követelményeket;

- e) a garantőr vagy adott esetben a viszontgarantőr valamely tagállam központi kormányzata vagy központi bankja, multilaterális fejlesztési bank vagy nemzetközi szervezet, és a garantőrrel vagy viszontgarantőrrel szembeni kitettség a harmadik rész második fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyra jogosult.

270a. cikk

Addicionális kockázati súly

- (1) Amennyiben az [értékpapírosítási rendelet] 2. fejezetében előírt követelmények bármely érdemi szempont tekintetében az intézmény gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, az illetékes hatóságok arányos addicionális kockázati súlyt szabnak ki, amely annak a kockázati súlynak legalább 250 %-a (de legfeljebb 1250 %), amely a 247. cikk (6) bekezdésében, illetve a 337. cikk (3) bekezdésében meghatározott módon alkalmazandó az érintett értékpapírosított pozíciókra. Az előzetes vizsgálatra vonatkozó rendelkezések ismételt megsértése esetén ezen kockázati súly mértéke fokozatosan emelendő. Az illetékes hatóságok az [értékpapírosítási rendelet] 4. cikke (4) bekezdésében egyes értékpapírosítások tekintetében biztosított mentességeket az e cikk értelmében az [értékpapírosítási rendelet] 4. cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozó értékpapírosításokra vonatkozóan kiszabott kockázati súly csökkentése révén veszik figyelembe.
- (2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a felügyeleti gyakorlatok e cikk (1) bekezdésének végrehajtása vonatkozásában történő összehangolását, ideértve az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén hozandó intézkedéseket is. Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. SZAKASZ

KÜLSŐ HITELMINŐSÍTÉS

270b. cikk

Külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések felhasználása

Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak hitelminősítést az értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának e fejezet szerinti meghatározásához, ha a hitelminősítést egy külső hitelminősítő intézet bocsátotta ki vagy hagyta jóvá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban.

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítései által teljesítendő követelmények

A kockázattal súlyozott kitétségmenték 3. szakasz szerinti számítása céljából az intézmények csak akkor használhatják a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseit, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) nincs eltérés a hitelminősítés által figyelembe vett kifizetési típusok és azon kifizetési típusok között, amelyre a kérdéses értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés szerint az intézmény jogosult;
- b) a külső hitelminősítő intézet közzéteszi a hitelminősítéseket, a veszteség- és pénzáramlás-elemzésekre, a minősítéseknek az alapul szolgáló minősítési feltételezések változásaira, többek között az alapul szolgáló kitétségek teljesítményének változására való érzékenységre, továbbá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban az eljárásokra, a módszertanokra, a kiinduló feltételezésekre, valamint a minősítéseket alátámasztó legfőbb szempontokra vonatkozó információt. E pont alkalmazásában az információt akkor kell nyilvánosan elérhetőnek tekinteni, ha azt hozzáférhető formátumban hozzák nyilvánosságra. Nem minősül nyilvánosan elérhetőnek az olyan tájékoztatás, amelyet csak korlátozott körben tesznek hozzáférhetővé;
- c) a hitelminősítések szerepelnek a külső hitelminősítő intézetek átmenetmátrixában is;
- d) a hitelminősítések sem részben, sem egészben nem alapulnak a maga az intézmény által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Ha valamely pozíció egészben vagy részben előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson alapul, az intézmény az e pozícióhoz tartozó kockázattal súlyozott kitétségmenték 3. szakasz szerinti kiszámítása tekintetében a szóban forgó pozíciót úgy tekinti, mintha azt nem minősítették volna;
- e) a külső hitelminősítő intézet vállalja, hogy magyarázatokat tesz közzé arról, hogy az alapul szolgáló kitétségek teljesítményének változása miként befolyásolja a hitelminősítést.

Hitelminősítések alkalmazása

- (1) Az intézmény egy vagy több külső hitelminősítő intézetet jelölhet ki (a továbbiakban: kijelölt külső hitelminősítő intézet), és az ezek által készített hitelminősítéseket kell használnia a kockázattal súlyozott kitétségmenték e fejezet szerinti kiszámításához.
- (2) Az intézmény az értékpapírosítási pozícióira vonatkozó hitelminősítéseket következetesen és nem szelektív módon használja, és e célból teljesíti a következő előírásokat:
 - a) az intézmény nem teheti meg, hogy az egyes ügyletrézsorozatokba tartozó pozícióira egy adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítését, más ügyletrézsorozatokba tartozó pozícióira – amelyeket az első külső hitelminősítő intézet minősített vagy nem minősített – pedig egy másik külső hitelminősítő intézet hitelminősítését alkalmazza egyazon értékpapírosításon belül;

- b) abban az esetben, ha egy pozíció két különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézménynek a kedvezőtlenebb hitelminősítést kell alkalmaznia;
 - c) abban az esetben, ha egy pozíció három vagy annál több különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazni. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltérő, akkor a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazni;
 - d) az intézmények nem szorgalmazhatják aktívan a kedvezőtlenebb hitelminősítések visszavonását.
- (3) Amennyiben egy értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek a 4. fejezetnek megfelelően teljes vagy részleges elismert hitelkockázati fedezetben részesülnek, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek az ezen hitelminősítéshez tartozó kockázati súlyt kell alkalmaznia. Amennyiben az ebben a bekezdésben említett hitelkockázati fedezet a 4. fejezet alapján nem ismerhető el, a hitelminősítést sem lehet elismerni, és az értékpapírosítási pozíciót nem minősítettként kell kezelni.
- (4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció a 4. fejezetnek megfelelően elismert hitelkockázati fedezetben részesül, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek úgy kell kezelnie az értékpapírosítási pozíciót, mintha azt nem minősítették volna, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezetnek megfelelően kell kiszámítania.

270e. cikk

Értékpapírosítás hozzárendelése

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e fejezetben meghatározott hitelminőségi besorolásoknak és a külső hitelminősítő intézetek megfelelő hitelminősítéseinek objektív és következetes módon történő egymáshoz rendelésére. E célból az EBH-nak mindenekelőtt:

- a) különbséget kell tennie az egyes minősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok között;
- b) olyan kvantitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a nemteljesítési vagy veszteségráták, továbbá az egyes külső hitelminősítő intézetek különböző eszközosztályokra vonatkozó hitelminősítéseinek múltbeli teljesítménye;
- c) olyan kvalitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a külső hitelminősítő intézet által minősített ügyletek köre, az alkalmazott módszertan és a hitelminősítések tartalma, különösen pedig azt, hogy ezek az értékelések a várható veszteséget vagy az „első” veszteséget, illetve a kamatok időben történő fizetését vagy a végső kamatfizetést veszik-e figyelembe;
- d) törekednie kell arra, hogy az olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre vonatkozóan a külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések alapján ugyanazokat a kockázati súlyokat alkalmazzák, valóban egyenlő mértékű hitelkockázatnak legyenek kitéve.

Az EBH 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

8. A 337. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„337. cikk

Az értékpapírosított eszközök szavatolótőke-követelménye

- (1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a 327. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított nettó pozíciókat azon kockázati súly 8 %-ával kell súlyoznia, amelyet a nem kereskedési könyvi pozíciójára alkalmazna a harmadik rész II. címe 5. fejezete 3. szakaszának megfelelően.
- (2) A kockázati súlyok (1) bekezdés alkalmazásában történő meghatározásakor a PD-re és az LGD-re vonatkozó becslések meghatározhatók valamely intézmény járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázatra vonatkozó (IRC) módszeréből nyert becslések alapján, amennyiben az adott intézmény engedélyt kapott a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó belső modell használatára. Ez utóbbi, alternatív számítási módszer csak az illetékes hatóságok engedélyének függvényében alkalmazható – az engedélyt meg kell adni, ha a becslések megfelelnek az IRB-módszer II. cím 3. fejezetében meghatározott mennyiségi követelményeinek.
- Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki az IRC-módszeren alapuló PD- és LGD-becslések bemeneti adatként való felhasználásáról.
- (3) A 247. cikk (6) bekezdésével összhangban addicionális kockázati súly tárgyát képező értékpapírosítási pozíciók esetében a teljes kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.
- (4) Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (4) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e).
- (5) Amennyiben egy hagyományos értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázátátruházás 244. cikk szerinti feltételeit, az intézmény az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy vonja be a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

Amennyiben egy szintetikus értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázátátruházás 245. cikk szerinti feltételeit, az intézmény az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy vonja be a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és a hitelkockázati fedezet szempontjából figyelmen kívül hagyja a szintetikus értékpapírosítás hatását.”

9. Az ötödik részt el kell hagyni.
10. A 456. cikk (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:
„k) az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségmentékeinek 247–270a. cikk szerinti kiszámítására vonatkozó előírások módosítása az értékpapírosításra vonatkozó nemzetközi standardok alakulásának és módosításainak figyelembevétele céljából.”
11. A 457. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:
„c) az értékpapírosítás 242–270a. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;”.
12. A szöveg a következő 519a. cikkel egészül ki:

„519a. cikk

Jelentés

A Bizottság [e rendelet hatálybalépésének napja]-tól számított 3 éven belül jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a harmadik rész II. címe 5. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásáról az értékpapírosítási piacok fejleményeinek tükrében. A jelentés mindenekelőtt értékeli a módszerek 254. cikkben meghatározott hierarchiájának az intézmények uniós értékpapírosítási piacokon végrehajtott kibocsátási és befektetési tevékenységére és az Unió, valamint a tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt hatását.”

2. cikk

A fennálló értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó átmeneti rendelkezések

A [a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott időpont/meghatározott időpont]-án/-én fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében az intézmények 2019. december 31-ig továbbra is alkalmazhatják az 575/2013/EU rendelet [a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott időpontot megelőző nap]-án/én hatályos változata harmadik része II. címe 5. fejezetében és 337. cikkében foglalt rendelkezéseket, amennyiben az intézmény:

- a) az illetékes hatóságot legkésőbb [meghatározott időpont]-ig értesíti arról, hogy alkalmazni kívánja ezt a cikket;
- b) ezt a cikket valamennyi olyan fennálló értékpapírosítási pozícióra alkalmazza, amelyet az intézmény [a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott időpont/meghatározott időpont]-án/-én tart.

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ez a rendelet [a hatálybalépés dátuma]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök